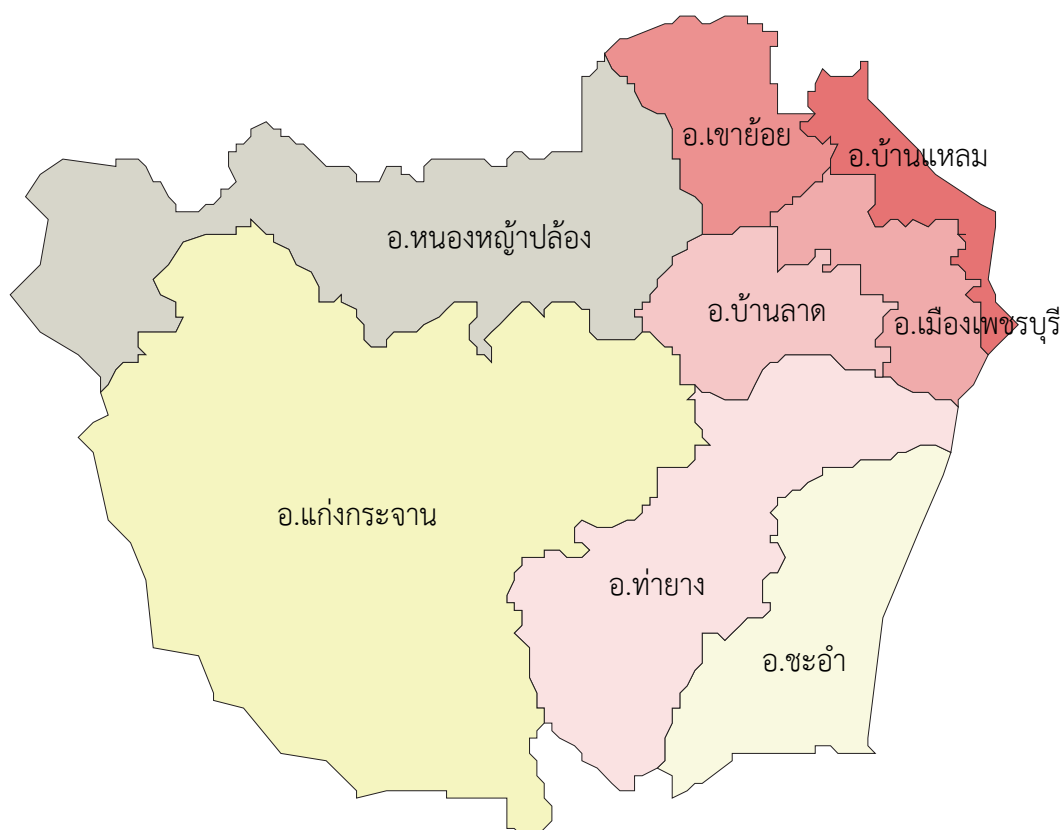

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดเพชรบุรี

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม ในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดเพชรบุรี ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : สินค้าเกษตร – อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) 2 ชนิด ได้แก่ 1) “ข้าว” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 54 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 46 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 8 รายการ และ 2) “โคเนื้อ” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 68 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 22 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 46 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เมืองน่าอยู่และประชาชนมีชีวิตที่ดี โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “เมืองน่าอยู่” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 26 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 19 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 7 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เมืองท่องเที่ยวชั้นนำของ ASEAN และแหล่งศึกษาดูงานประชุมสัมมนาสำคัญระดับประเทศ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยว MICE” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 27 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 6 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 21 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก – ข
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	13
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	15
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	21
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	50
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	58
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	67
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	71
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
– คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	15
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (ข้าว)	67
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (โคเนื้อ)	68
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	69
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	70

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2554	6
ตารางที่ 2 : ข้อมูลพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตรและจำนวนครัวเรือนปี พ.ศ. 2555	7
ตารางที่ 3 : การเพาะปลูกพืชและการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจของเกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดิน จังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2555	7
ตารางที่ 4 : จำนวนนักท่องเที่ยว นักทัศนาจร ระหว่างปี พ.ศ.2552 - 2554	8
ตารางที่ 5 : รายได้จากการท่องเที่ยว ปี พ.ศ.2552 - 2554	8
ตารางที่ 6 : ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยแยกประเภทนักท่องเที่ยว ปี พ.ศ.2552 - 2554	8
ตารางที่ 7 : จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และแรงงานภาคอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่ อโลหะของจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2554 จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมย่อย	9
ตารางที่ 8 : จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และแรงงานภาคอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร และเครื่องดื่มของจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2554 จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมย่อย	9
ตารางที่ 9 : จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และแรงงานภาคอุตสาหกรรมในภาคอุตสาหกรรม การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน ปี พ.ศ. 2554 จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมย่อย	10
ตารางที่ 10 : ดัชนีความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553	11
ตารางที่ 11 : พื้นที่ป่าไม้ จังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2554	12
ตารางที่ 12 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	17
ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็น ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	19
ตารางที่ 14 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 15 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว ”	27
ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”	35
ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”	36
ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “โคเนื้อ”	38
ตารางที่ 20 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “โคเนื้อ”	47
ตารางที่ 21 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “โคเนื้อ”	47
ตารางที่ 22 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	50
ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมื่อน้ำอยู่”	52
ตารางที่ 24 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “เมื่อน้ำอยู่”	57
ตารางที่ 25 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “เมื่อน้ำอยู่”	57
ตารางที่ 26 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว MICE”	60
ตารางที่ 28 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว MICE”	65
ตารางที่ 29 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว MICE”	66
ตารางที่ 30 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	74

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นการรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการจัดเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการจัดเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการจัดเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สสำรวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดเพชรบุรี ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดเพชรบุรีฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรีระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของพื้นที่ที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดเพชรบุรี เป็นจังหวัดอยู่ทางด้านตะวันตกของประเทศ มีพื้นที่รวม 6,225.138 ตารางกิโลเมตร หรือ 3,890,711 ไร่ เป็นจังหวัดอันดับที่ 35 ของประเทศไทย โดยมีเขตการปกครองภายในพื้นที่จังหวัดทั้งสิ้น 8 อำเภอ ดังนี้ อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอเขาย้อย อำเภอหนองหญ้าปล้อง อำเภอชะอำ อำเภอท่ายาง อำเภอบ้านลาด อำเภอบ้านแหลม และอำเภอแก่งกระจาน มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น จำนวน 468,874 คนลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่ของจังหวัดมีลักษณะเป็นที่ราบสูงและภูเขาสูงชัน ประมาณร้อยละ 50 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ส่วนที่เหลือจะเป็นพื้นที่ราบชายทะเล และพื้นที่ราบแบบเชิงเขา ภูมิอากาศจึงมีหลายเขตตามพื้นที่ที่กล่าว ลักษณะภูมิประเทศแบบอื่นของจังหวัดเพชรบุรี มีลักษณะเป็นส่วนของสันปันน้ำ แบ่งน้ำเป็นสองส่วนไหลสู่ประเทศพม่าและอีกส่วนหนึ่งเป็นต้นน้ำของแม่น้ำเพชรบุรีและแม่น้ำปราณบุรี ซึ่งส่งผลให้มีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ และแร่ธาตุ ซึ่งส่งผลให้ภูมิอากาศของจังหวัดมีหลายเขตตามพื้นที่ที่กล่าว แต่ส่วนใหญ่แล้วได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในฤดูฝน และอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงฤดูหนาว ซึ่งช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ช่วงเดือนธันวาคม-เมษายน

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรี ขึ้นอยู่กับภาคการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ เกษตรกรรมอุตสาหกรรม และการค้าส่งค้าปลีก ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จากข้อมูลสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ปี พ.ศ. 2553 จังหวัดเพชรบุรี มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product: GPP) ณ ราคาประจำปี เท่ากับ 50,856 ล้านบาท อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ณ ราคาคงที่ หดตัวจากปีที่แล้วร้อยละ 1.61 และมีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวของจังหวัดเท่ากับ 109,664 บาท/คน/ปี ซึ่งเป็นลำดับที่ 29 ของประเทศและเป็นลำดับที่ 3 ของภาคตะวันตก

¹ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2554

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	2554
ภาคเกษตร	6,219
การเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	5,606
การประมง	613
ภาคนอกเกษตร	44,637
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	1,345
การอุตสาหกรรม	14,176
การไฟฟ้า ก๊าซ และประปา	1,329
การก่อสร้าง	2,066
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และของใช้	3,803
โรงแรม และภัตตาคาร	1,645
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	2,904
ตัวกลางทางการเงิน	2,169
บริการด้านธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการธุรกิจ	2,535
การบริหารราชการแผ่นดิน การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	6,845
การศึกษา	4,166
การบริการสุขภาพและสังคมสงเคราะห์	1,049
การบริการชุมชน สังคม และส่วนบุคคล	532
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	73
ผลิตภัณฑ์มวลรวม	50,856
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อจำนวนประชากร	109,664
จำนวนประชากร (1,000 คน)	464

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 หน้า 9)

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

ในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดเพชรบุรีมีพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตรทั้งสิ้น 983,097 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 25 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด (3,890,711 ไร่) และมีพื้นที่เพาะปลูกดังต่อไปนี้

- พื้นที่ทำนา 401,285 ไร่ (ร้อยละ 41 ของพื้นที่เกษตร)
- พื้นที่ทำไร่ 242,238 ไร่ (ร้อยละ 25 ของพื้นที่เกษตร)
- พื้นที่ปลูกไม้ผลไม้น้ำมัน 221,016 ไร่ (ร้อยละ 22 ของพื้นที่เกษตร)
- พื้นที่ทำการเกษตรอื่นๆ 118,558 ไร่ (ร้อยละ 12 ของพื้นที่เกษตร)

ตารางที่ 2 : ข้อมูลพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตรและจำนวนครัวเรือนปี พ.ศ. 2555

ชื่ออำเภอ	พื้นที่ ทั้งหมด ของอำเภอ (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร								รวม พื้นที่ทำการ เกษตร (ไร่)
		ทำนา	ทำไร่	ไม้ผล ไม้ยืนต้น	ปลูกผัก	ไม้ดอก ไม้ประดับ	ทุ่งหญ้า เลี้ยงสัตว์	บ่อเลี้ยง ปลา	ปลูกป่า โดยเอกชน	
		(ไร่)	(ไร่)	(ไร่)	(ไร่)	(ไร่)	(ไร่)	(ไร่)	(ไร่)	
เมืองเพชรบุรี	177,438	107,749	91	2,227	278	26	1,572	1,208	3,614	116,525
บ้านแหลม	118,678	24,692	-	7,658	28	12	503	24,583	402	57,878
บ้านลาด	186,336	82,287	568	18,643	2,550	59	1,444	8	4,182	109,741
ชะอำ	412,889	39,325	54,176	17,427	6,920	116	5,222	1,143	4,494	128,823
เขาย้อย	191,030	63,709	1,114	6,424	346	28	23	3,971	-	75,615
ท่ายาง	460,417	74,848	64,066	86,296	11,150	503	382	1,015	586	238,840
หนองหญ้าปล้อง	781,124	1,815	61,440	26,070	1,740	164	1430	93	7,408	100,160
แก่งกระจาน	1,562,799	6,860	60,783	56,271	9,066	-	15,917	4	6,300	155,209
รวม	3,890,711	401,285	242,238	221,016	32,078	908	26,493	32,085	26,994	983,097

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบุรี (อ้างอิงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)

ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 หน้า 10)

หมายเหตุ : (-) หมายถึงไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 3 : การเพาะปลูกพืชและการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจของเกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ.2555

ลำดับที่	ชนิดพืช/สัตว์	จำนวน		พื้นที่เพาะปลูก (ไร่) / พื้นที่เลี้ยงสัตว์ (ตัว)					ผลผลิต (ตัน / ตัว)	คิดเป็น%	
		ราย	ไร่	ตัว	หนอง หญ้า	อ.ทำ ยาง	อ.เขา น้อย	อ.ชะอำ		จาก เป้าหมาย	จาก ผลผลิตต่อปี
1	สับปะรด	1,182	23,255	-	22,855	-	-	400	23,000	62.28	81.05
2	โคเนื้อ	50	100	400	360	-	40	-	400	2.634	-
3	โคนม	50	200	500	-	-	-	500	500	2.634	-
4	ยูคาลิปตัส	89	3,760	-	3,590	-	70	100	338	4.69	1.191
5	มะม่วง	75	3,764	-	3,660	24	80	-	750	3.99	2.643
6	พืชผัก	74	390	-	120	70	100	100	350	3.89	1.23
7	กล้วย	65	454	-	334	80	-	-	200	3.42	0.704
8	อ้อย	56	280	-	280	-	-	-	2,800	2.95	9.87
9	มะนาว	42	881	-	100	130	-	-	800	2.21	2.819
10	ยางพารา	34	678	-	678	-	-	-	ยังไม่มีผลผลิต	1.87	-
11	สุกร	30	-	207	207	-	-	-	207	1.58	-
12	ไผ่	23	692	-	692	20	-	-	130	1.21	0.46
13	นาข้าว	20	100	-	100	-	-	-	8	1.05	0.03
14	แปลงหญ้าเลี้ยงสัตว์	2	300	-	100	-	-	200	-	0.01	-
15	อื่นๆ และที่อยู่อาศัย	106	545	-	228	-	197	120	-	5.58	-

ที่มา : สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดเพชรบุรี (อ้างอิงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 หน้า 13)

หมายเหตุ : (-) หมายถึงไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.3 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดเพชรบุรี มีธรรมชาติและภูมิประเทศอันสวยงามหลากหลายทั้งภูเขา ป่าทึบ ที่ราบลุ่มแม่น้ำตลอดจนชายฝั่งทะเลด้านอ่าวไทย จึงส่งผลให้จังหวัดเพชรบุรีมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ พระรามราชนิเวศน์ อุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี วัดกำแพงแสง วัดกุฎี วัดต้นสน วัดพระทรง วัดพุทธไสยาสน์ (วัดพระนอน) วัดมหาธาตุวรวิหาร วัดเขาตะเครา สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตลาดน้ำแก่งโจว ศูนย์วัฒนธรรมไทยทรงดำหรือลาวโซ่ง แหลมเหลว สถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ถ้ำเขา ย้อย ถ้ำเขาหลวง น้ำพุร้อนหนองหญ้าปล้อง หาดปึกเตียน หาดเจ้าสำราญ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน เขื่อนแก่งกระจาน เป็นต้น นอกจากนี้จังหวัดเพชรบุรียังมีแหล่งศึกษางานด้าน ศิลปวัฒนธรรมประเพณีอีกจำนวนมากด้วย จากสถิติของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2554 จังหวัดเพชรบุรี มีผู้มาท่องเที่ยวและทัศนจร จำนวน 4,949,167 คน เป็นชาวไทย 4,667,153 คน ชาวต่างประเทศ 282,014 คน

ตารางที่ 4 : จำนวนนักท่องเที่ยว นักทัศนจร ระหว่างปี พ.ศ.2552 - 2554

รายละเอียด	2554	2553	2552	Δ (ร้อยละ)
* นักท่องเที่ยว (คน)	2,122,115	1,880,960	1,644,164	+12.82
คนไทย (คน)	1,892,823	1,687,095	1,367,728	+12.19
ต่างชาติ (คน)	229,292	193,865	276,436	+18.27
* นักทัศนจร (คน)	2,827,052	2,662,713	2,275,744	+6.17
คนไทย (คน)	2,774,330	2,611,154	2,198,812	+6.25
ต่างชาติ (คน)	52,722	51,559	76,932	+2.26

ตารางที่ 5 : รายได้จากการท่องเที่ยว ปี พ.ศ.2552 - 2554

รายละเอียด	2554	2553	2552	Δ (ร้อยละ)
* รวม (บาท)	13,357.41	8,216.12	9,492.89	+62.58
คนไทย (คน)	11,518.01	6,452.81	5,186.65	+78.50
ต่างชาติ (บาท)	1,839.40	1,763.31	4,306.24	+4.32

ตารางที่ 6 : ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยแยกประเภทนักท่องเที่ยว ปี พ.ศ.2552 - 2554

รายละเอียด	2554	2553	2552	Δ (ร้อยละ)
* นักท่องเที่ยว (คน)	1,951.59	1,778.41	1,985.76	+9.74
คนไทย (คน)	1,896.56	1,583.60	1,544.93	+19.76
ต่างชาติ (คน)	2,276.71	2,528.94	2,550.44	-9.97
* นักทัศนจร (คน)	985.42	906.01	887.34	+8.76
คนไทย (คน)	984.71	899.72	873.81	+9.45
ต่างชาติ (คน)	1,023.10	1,224.81	1,274.63	+16.47

ที่มา : กลุ่มข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (อ้างถึงใน รายงาน แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 หน้า 20)

2.2.4 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

ในภาพรวมด้านอุตสาหกรรม ของจังหวัดเพชรบุรี มีความโดดเด่นและมีศักยภาพสูง โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์และแร่โลหะ ซึ่งในปี พ.ศ. 2554 มีจำนวนโรงงาน 45 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 17.3 ของจำนวนโรงงานในกลุ่มจังหวัด จำนวนเงินลงทุน 5,257.07 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 54.8 ของจำนวนเงินลงทุนในกลุ่มจังหวัด และจำนวนคนงาน 410 คิดเป็นร้อยละ 5.9 ของจำนวนคนงานในกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้ มูลค่าการผลิตของภาคอุตสาหกรรมรวมของจังหวัดเพชรบุรีคิดเป็น 67.47 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัด (แสดงดังตารางที่ 7) ทั้งนี้หากเรียงลำดับตามเงินลงทุน พบว่า อุตสาหกรรมที่มีความโดดเด่นอันดับสอง คือ ภาคอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม มีจำนวนโรงงาน 268 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 24.3 ของจำนวนโรงงานในกลุ่มจังหวัด จำนวนเงินลงทุน 4,584.50 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 9.7 ของจำนวนเงินลงทุนในกลุ่มจังหวัด และจำนวนคนงาน 4,936 คิดเป็นร้อยละ 4.5 ของจำนวนคนงานในกลุ่มจังหวัด (แสดงดังตารางที่ 8) อันดับสาม คือ ภาคอุตสาหกรรมการผลิตโลหะขั้นมูลฐาน จำนวนโรงงาน 19 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.2 ของจำนวนโรงงานในกลุ่มจังหวัด จำนวนเงินลงทุน 4,549.29 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.6 ของจำนวนเงินลงทุนในกลุ่มจังหวัด และจำนวนคนงาน 740 คิดเป็นร้อยละ 6 ของจำนวนคนงานในกลุ่มจังหวัด (แสดงดังตารางที่ 9)

ตารางที่ 7 : จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และแรงงานภาคอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ ของจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2554 จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมย่อย

อุตสาหกรรมย่อย ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ	จำนวนโรงงาน (โรง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
การผลิตปูนซีเมนต์ ปูนโม่และปูนปลาสเตอร์	3	5,139.26	164
การผลิตผลิตภัณฑ์จากคอนกรีต ปูนซีเมนต์และปูนปลาสเตอร์	36	114.44	197
การผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกทนไฟ	6	3.37	49
รวมจังหวัดเพชรบุรี	45	5,257.07	410
รวมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2	260	9,597.10	6,989
สัดส่วนจังหวัดเพชรบุรีต่อทั้งกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2	ร้อยละ 17.3	ร้อยละ 54.8	ร้อยละ 5.9

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, กันยายน พ.ศ. 2554 ตารางที่ 20 จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และแรงงานภาคอุตสาหกรรมการผลิตโลหะขั้นมูลฐานของจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2554 จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมย่อย (อ้างถึงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 หน้า 14)

ตารางที่ 8 : จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และแรงงานภาคอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มของจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2554 จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมย่อย

อุตสาหกรรมย่อย ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม	จำนวนโรงงาน (โรง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
การผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป	13	1,097.51	219
การแปรรูปและการเก็บถนอมสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	8	1,023.59	3,093
การผลิตผลิตภัณฑ์จากธัญพืช	174	845.63	485
การผลิตน้ำมันพืช น้ำมันและไขมันจากสัตว์	4	620.63	252
การผลิตน้ำตาล	3	407.50	274

ตารางที่ 8 : จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และแรงงานภาคอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร และเครื่องดื่มของจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2554 จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมย่อย (ต่อ)

อุตสาหกรรมย่อย ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม	จำนวนโรงงาน (โรง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	17	383.50	180
การแปรรูปและการเก็บถนอมผลไม้และผัก	8	63.52	67
การผลิต การแปรรูปและการเก็บถนอมเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์	4	52.25	62
การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากนม	7	45.22	32
การผลิตหมักกะโรนี เส้นก๋วยเตี๋ยว เส้นบะหมี่ เส้นหมี่ วุ้นเส้น และผลิตภัณฑ์อาหารจำพวกแป้งที่คล้ายคลึงกัน	18	19.57	153
การผลิตผลิตภัณฑ์ขนมปัง	10	16.78	98
การผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์และการผลิตน้ำแร่	2	8.80	21
รวมจังหวัดเพชรบุรี	268	4,584.50	4,936
รวมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2	1,105	47,047.01	108,693
สัดส่วนจังหวัดเพชรบุรีต่อทั้งกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2	ร้อยละ 24.3	ร้อยละ 9.7	ร้อยละ 4.5

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, กันยายน พ.ศ. 2554 ตารางที่ 20 จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และแรงงานภาคอุตสาหกรรมการผลิตโลหะขั้นมูลฐานของจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2554 จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมย่อย (อ้างอิงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 หน้า 15)

ตารางที่ 9 : จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และแรงงานภาคอุตสาหกรรมในภาคอุตสาหกรรมการผลิตโลหะขั้นมูลฐาน ปี พ.ศ. 2554 จำแนกตามอุตสาหกรรมย่อย

อุตสาหกรรมย่อย ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	จำนวนโรงงาน (โรง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน	18	4,538.49	723
การผลิตโลหะมีค่าและโลหะอื่นที่มีใช้เหล็กขั้นมูลฐาน	1	10.80	17
รวมจังหวัดเพชรบุรี	19	4,549.29	740
รวมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2	366	33,572.99	12,411
สัดส่วนจังหวัดเพชรบุรีต่อทั้งกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2	ร้อยละ 5.2	ร้อยละ 13.6	ร้อยละ 6.0

ที่มา: กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, กันยายน พ.ศ. 2554 (อ้างอิงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอ สำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 หน้า 15)

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

กรมการปกครองตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ณ เดือนธันวาคม พ.ศ.2555 จังหวัดเพชรบุรี มีประชากรจำนวน 468,874 คน เป็นชาย 227,095 คน หญิง 241,779 คน จำนวนบ้าน 174,034 หลังคาเรือน

2.2.5.2 คุณภาพชีวิต

จากข้อมูลด้านสังคม “ความมั่นคงของมนุษย์ประเทศไทย” ปี พ.ศ. 2553 ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พบว่า สถานการณ์ภาพรวมทางด้านสังคมของจังหวัดเพชรบูรณ์นั้นจัดอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง อยู่ในอันดับที่ 44 ของประเทศ ลำดับที่ 3 ของภาคกลาง โดยวัดจากองค์ประกอบ 9 มิติ จากองค์ประกอบทั้งหมด 10 มิติ เนื่องจากต้องใช้เฉพาะตัวชี้วัดที่สามารถสะท้อนกรอบแนวคิดความมั่นคงของมนุษย์ได้ตรงและชัดเจน และต้องมีข้อมูลครบทุกจังหวัด ทั่วประเทศ ซึ่งสามารถวัดได้ตามค่าดัชนีความมั่นคงดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 : ดัชนีความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553

จังหวัด	มิติความมั่นคง									ค่า CHSI
	ที่อยู่อาศัย	สุขภาพอนามัย	การศึกษา	การมีงานทำและรายได้	ความมั่นคงส่วนบุคคล	ครอบครัว	การสนับสนุนทางสังคม	สิทธิและความเป็นธรรม	การเมืองและธรรมาภิบาล	
เพชรบุรี	66.21	67.99	79.94	68.55	66.17	72.12	66.22	70.04	80.29	71.52
ภาพรวมประเทศ	70.39	70.37	69.79	70.43	70.37	70.13	69.59	70.31	69.98	69.65

ที่มา : กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ทางด้านสังคมจากข้อมูล “สถานการณ์ความมั่นคงของมนุษย์ประเทศไทย” พบว่า สถานการณ์ภาพรวมทางด้านสังคมของจังหวัดเพชรบูรณ์นั้นจัดอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง โดยเฉพาะ มิติการเมืองและธรรมาภิบาล มิติการศึกษา และมิติสิทธิและความเป็นธรรม ในส่วนมิติที่จังหวัดเพชรบุรีต้องการการแก้ไข คือ มิติด้านที่อยู่อาศัย มิติสุขภาพอนามัย และมิติด้านความมั่นคงส่วนบุคคล

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม²

2.2.6.1 ทรัพยากรป่าไม้ ในปี พ.ศ. 2554 จังหวัดเพชรบุรี มีพื้นที่ป่าไม้จำนวน 2,373,562 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 61 ของพื้นที่ทั้งหมด (3,890,711 ไร่) จังหวัดเพชรบุรีมีป่าสงวนแห่งชาติจำนวน 15 ป่า ป่าสงวนแห่งชาติที่เป็นป่าชายเลน 2 ป่า อุทยานแห่งชาติ 1 แห่ง (อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน) และวนอุทยาน 2 แห่ง (วนอุทยานชะอำและวนอุทยานเขานางพันธุรัต)

² รายงานแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 หน้า 23 - 25

ตารางที่ 11 : พื้นที่ป่าไม้ จังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2554

ลำดับที่	ประเภทป่า	เนื้อที่ (ไร่)	หมายเหตุ
1	ป่าสงวนแห่งชาติ	658,686	
2	อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	1,670,610	ทับซ้อนป่าสงวนฯทั้งหมด
3	เขตห้ามล่าสัตว์ป่า เขาระบึก - เขา	4,850	ทับซ้อนป่าสงวนฯ 4,200 ไร่
4	เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ชะอำ	622	
5	วนอุทยานชะอำ	416	ทับซ้อนป่าสงวนฯทั้งหมด
6	วนอุทยานเขานางพันธุรัต	1,562	
7	ป่าไม้ถาวร	36,816	
รวม		2,373,562	

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี

2.2.6.2 ทรัพยากรดิน

ลักษณะดินของจังหวัดเพชรบุรีสามารถแบ่งตามลักษณะได้ 3 ส่วน คือ

- 1) ดินเหนียวและดินเหนียวปนทราย พบในบริเวณที่ราบตอนกลางของจังหวัด
- 2) ดินเหนียวถึงดินร่วนปนกรวดและเศษหิน พบในบริเวณที่ราบสูงทางด้านตะวันตก
- 3) ดินร่วนเหนียว พบในบริเวณพื้นที่ราบชายฝั่งทะเลตะวันออก

2.2.6.3 ทรัพยากรน้ำ มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อความ

เป็นอยู่ของประชาชน ประกอบด้วย

- แม่น้ำเพชรบุรี ต้นน้ำจากเทือกเขาสูงชันทางด้านตะวันตกของจังหวัด ไหลผ่านอำเภอแก่งกระจาน อำเภอยางาย อำเภอบ้านลาด อำเภอเมืองฯ แล้วลงสู่อ่าวไทยที่อำเภอบ้านแหลม มีความยาว 210 กิโลเมตร เป็นแม่น้ำที่มีความสำคัญของจังหวัดเพชรบุรีตั้งแต่นิเวศจนถึงปัจจุบัน
- แม่น้ำบางกลอย ต้นน้ำจากเทือกเขาอันเมียว ในเขตอำเภอหนองหญ้าปล้อง ไหลมาบรรจบแม่น้ำเพชรบุรีบริเวณอำเภอแก่งกระจาน มีความยาว 45 กิโลเมตร
- ห้วยแม่ประโดน ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาบริเวณเขตติดต่อระหว่างอำเภอหนองหญ้าปล้องกับอำเภอปากท่อจังหวัดราชบุรี และมีสาขาสำคัญ ได้แก่ ห้วยมะเร็ว ห้วยเสือกัดช้าง ห้วยสมุลแว้งและไหลมาบรรจบแม่น้ำเพชรบุรี ในบริเวณเขตอำเภอแก่งกระจาน มีความยาว 56 กิโลเมตร
- ห้วยผาก ต้นน้ำจากภูเขาอ่างแก้วและภูเขาน้ำหัดในบริเวณเขตอำเภอแก่งกระจาน ไหลมารวมกับแม่น้ำเพชรบุรีที่บริเวณใต้เขื่อนแก่งกระจานในเขตอำเภอแก่งกระจาน มีความยาว 30 กิโลเมตร
- ห้วยแม่ประจันต์ ต้นน้ำจากเทือกเขาในเขตจังหวัดราชบุรี ไหลผ่านอำเภอหนองหญ้าปล้อง และไหลมาบรรจบแม่น้ำเพชรบุรีบริเวณเขื่อนเพชรบุรีในเขตอำเภอยางาย
- แม่น้ำบางตะบูน เป็นสาขาของแม่น้ำเพชรบุรีซึ่งไหลย้อนขึ้นไปทางเหนือผ่านอำเภอยาย อำเภอบ้านแหลม ออกสู่อ่าวไทยที่ปากอ่าวบางตะบูน อำเภอบ้านแหลม มีความยาวประมาณ 13 กิโลเมตร

2.2.6.4 ทรัพยากรแร่ธาตุ ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2552 จังหวัดเพชรบุรีมีเหมืองแร่สัมปทานทั้งหมด 14 แปลง และเปิดทำการ 11 แปลง หยุดทำการ 2 แปลง และยังไม่ได้แจ้งเปิดทำการ 1 แปลง ในปีงบประมาณ พ.ศ.2553 มีรายได้จากค่าภาคหลวงแร่และค่าธรรมเนียม รวม 2,717,653 บาท สำหรับแร่ธาตุที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่

- แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง พื้นที่พบ ได้แก่ บริเวณเขาอีดัด ตำบลหนองชุมพลเหนือ อำเภอเขาย้อย และตำบลนายาง อำเภอชะอำ
- ดินขาว พื้นที่พบ ตำบลพุนสุวรรค์ อำเภอแก่งกระจาน
- หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ พื้นที่พบ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ
- ควอตซ์ พื้นที่พบ ตำบลท่าไม้รวก อำเภอท่ายาง
- หินแกรนิต พื้นที่พบ ตำบลห้วยซ้อง ตำบลบ้านลาด
- ดิบูก พื้นที่พบ ตำบลหนองหญ้าปล้อง อำเภอหนองหญ้าปล้อง
- หินอ่อน พื้นที่พบ ตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“แหล่งผลิตอาหารคุณภาพ และเมืองท่องเที่ยวชั้นนำของ ASEAN”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. สินค้าเกษตร-อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย

เป้าประสงค์

สินค้าเกษตร-อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร อาหารและอุตสาหกรรมอาหาร ที่มีคุณภาพ และปลอดภัย
- 2) จัดสร้าง ปรับปรุง และพัฒนาแหล่งน้ำให้เหมาะสมกับความต้องการภาคเกษตรกรรม
- 3) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรกรรม สามารถต่อยอด/แปรรูปสินค้าเชิงสร้างสรรค์ และเพิ่มมูลค่าผลผลิตภาคการเกษตร

ตัวชี้วัด

- 1) อัตราการขยายตัว GPP ภาคเกษตรของจังหวัดเพชรบุรี/ร้อยละ 12
- 2) ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ต่อจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร./ร้อยละ 100
- 3) ร้อยละของร้านอาหารและแผงลอยจำหน่ายอาหารผ่านเกณฑ์ Clean Food Good Taste/ร้อยละ 85
- 4) ร้อยละของสถานประกอบการอาหารแปรรูปที่บรรจุในภาชนะพร้อมจำหน่าย ได้รับการอบรมและตรวจประเมินตามเกณฑ์ Primary GMP/ร้อยละ 90
- 5) ร้อยละของการเก็บสุ่มตัวอย่างอาหารเพื่อเฝ้าระวังความปลอดภัยจากแหล่งจำหน่ายปลอดภัยของแผนการสุ่มตัวอย่าง/ร้อยละ 90

2. เมืองน่าอยู่และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์

เมืองน่าอยู่และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

กลยุทธ์

- 1) ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ/ร้อยละ 80
- 2) ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์บริการร่วมหรือเคาน์เตอร์บริการ

ประชาชน/ระดับ 5

- 3) ค่าเฉลี่ยจำนวนอุบัติเหตุทางถนนช่วงเวลาปกติ/ไม่เกิน 0.7 ครั้งต่อวัน
- 4) ค่าเฉลี่ยจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนช่วงเวลาปกติ/ไม่เกิน 0.5 คน

ต่อวัน

- 5) อัตราการตายต่อเกิดมีชีพ 1,000 คน/ไม่เกินอัตรา 9.0

ตัวชี้วัด

- 1) ส่งเสริมการบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานธรรมาภิบาล
- 2) บริหารจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพของประชาชน
- 3) ดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน รวมถึงระบบโครงสร้างพื้นฐาน
- 4) เสริมสร้างการกิจรักษาด้านความมั่นคงความสงบเรียบร้อยความปลอดภัย

ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

- 5) ดูแลรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

และรุกล้ำแม่น้ำ

3. เมืองท่องเที่ยวชั้นนำของ ASEAN และแหล่งศึกษาดูงาน ประชุมสัมมนาสำคัญ

ระดับประเทศ

เป้าประสงค์

เมืองท่องเที่ยวชั้นนำของ ASEAN และแหล่งศึกษาดูงาน-ประชุมสัมมนาสำคัญ

ระดับประเทศ

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม สนับสนุนและพัฒนาปัจจัยผลักดันเป็นแหล่งศึกษาดูงานและจัดนิทรรศการที่สำคัญระดับประเทศ
- 2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับภาคการท่องเที่ยว

- 3) ปรับปรุงภูมิทัศน์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สร้างสรรค์กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

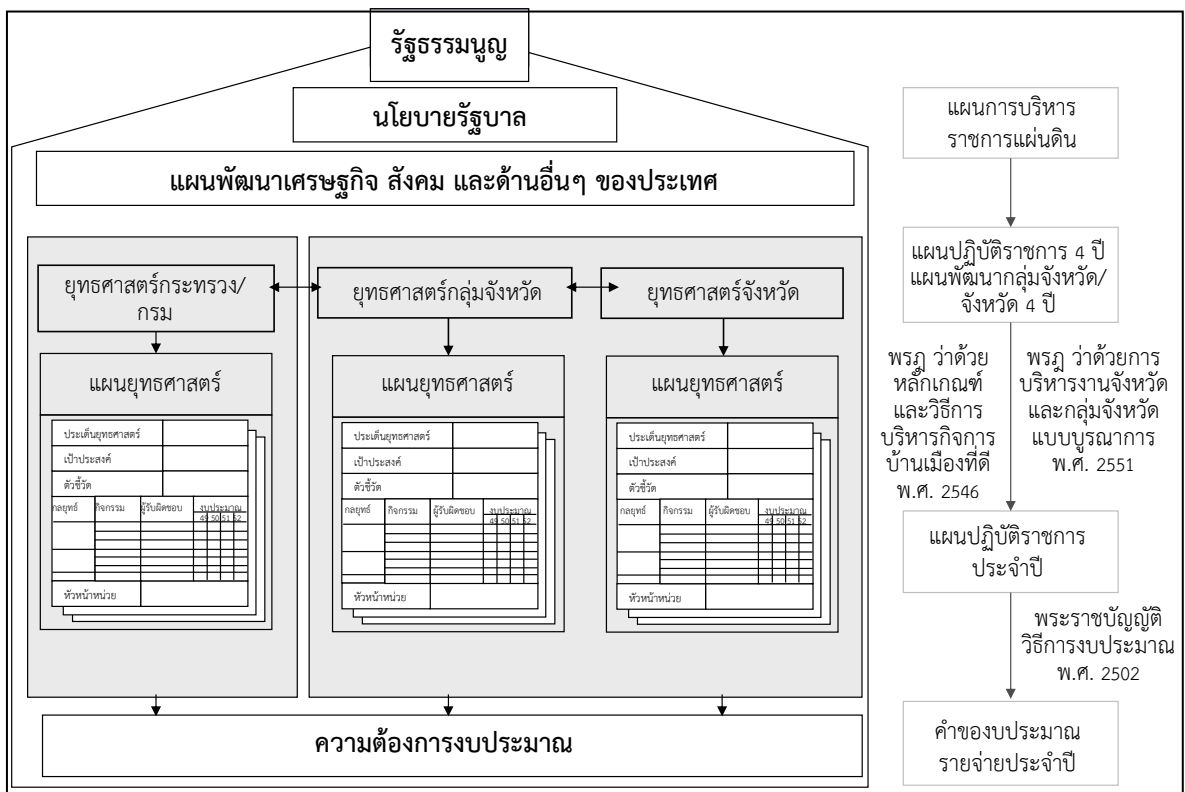
ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละของรายได้ด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น/ร้อยละ 40
- 2) ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น/ร้อยละ 12
- 3) ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น/ร้อยละ 32

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลง แผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิด** ตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “**แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลัก ของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับรองประมาณ สันับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิด การพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่ง ในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า

ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้³

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

³ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

ตารางที่ 12 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วน

สามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วม และตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบต่อสังคม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 16 ตัวชี้วัดของจังหวัดเพชรบุรี กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 2 เมืองน่าอยู่และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 เมืองน่าอยู่และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 สินค้าเกษตร-อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 สินค้าเกษตร-อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย ยุทธศาสตร์ที่ 3 เมืองท่องเที่ยวชั้นนำของ ASEAN และแหล่งศึกษาดูงานประชุมสัมมนาสำคัญระดับประเทศ
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เมืองท่องเที่ยวชั้นนำของ ASEAN และแหล่งศึกษาดูงานประชุมสัมมนาสำคัญระดับประเทศ
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 สินค้าเกษตร-อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในทุกด้าน ทั้งการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาสังคมการเรียนรู้ การสร้างสมดุลด้านอาหาร การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

ตารางที่ 14 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่มีรายได้ไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. (เกณฑ์ปี 2556 กำหนดให้รายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อปี) ของครัวเรือนที่จัดเก็บข้อมูล/ไม่เกินร้อยละ 2 - ร้อยละของการจับกุมได้ต่อการเกิดคดีอาชญากรรมเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินประชาชน/ร้อยละ 80
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของการเก็บส้มตัวอย่างอาหารเพื่อเฝ้าระวังความปลอดภัยจากแหล่งจำหน่ายปลอดภัยของแผนการสุ่มตัวอย่าง/ร้อยละ 90 - ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ/ร้อยละ 80 - ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์บริการร่วมหรือเคาน์เตอร์บริการประชาชน/ระดับ 5 - ค่าเฉลี่ยจำนวนอุบัติเหตุทางถนนช่วงเวลาปกติ/ไม่เกิน 0.7 ครั้งต่อวัน - ค่าเฉลี่ยจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนช่วงเวลาปกติ/ไม่เกิน 0.5 คนต่อวัน - อัตราการตายต่อเกิดมีชีพ 1,000 คน/ไม่เกินอัตรา 9.0 - คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้น ม.3/ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศของแต่ละปี
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อ ผลิภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการขยายตัว GPP ภาคเกษตรของจังหวัดเพชรบุรี/ร้อยละ 12 - ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ต่อจำนวน - จำหน่ายอาหารผ่านเกณฑ์ Clean Food Good Taste/ร้อยละ 85 - ร้อยละของสถานประกอบการอาหารแปรรูปที่บรรจุในภาชนะพร้อมจำหน่าย (สำหรับอาหาร OTOP) ได้รับการอบรมและตรวจประเมินตามเกณฑ์ Primary GMP/ร้อยละ 90 - ร้อยละของรายได้ด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น/ ร้อยละ 40 - ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น/ ร้อยละ 12 - ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น/ร้อยละ 32
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	-ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านการลดสัดส่วนครัวเรือนที่ยากจน อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ แต่ขาดตัวชี้วัดด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบู๊ตการเป็น “Smart Province” เนื่องจากความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษามิติสัมพันธ์ที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น คณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์

เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E : Government Expense)

- บุคลากร
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องที่และชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์ ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆ กับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษารังนี้ จะหมายถึงความรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่น่าอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างไว้มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ และโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้น และเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : สินค้าเกษตร - อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ข้าว และโคเนื้อ”

ตารางที่ 15 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

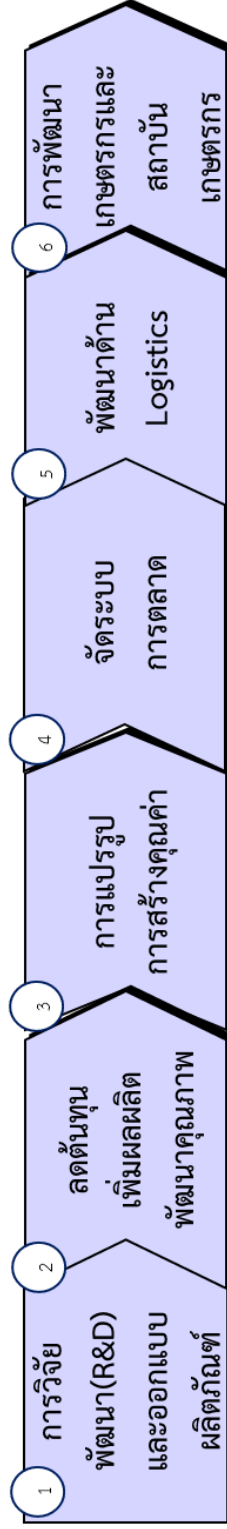
ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
สินค้าเกษตร - อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย	เศรษฐกิจ -> เกษตร -> พืชผลและปศุสัตว์	ข้าว และ โคเนื้อ
สรุปเหตุผลสนับสนุน - ผลผลิตต่อไร่ของการปลูกข้าวนาปี นาปรังสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ อีกทั้งยังมีพื้นที่ปลูกข้าวมากที่สุด ในจังหวัด และจำนวนรายเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อ และมูลค่าโคเนื้อสูงที่สุด		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : สินค้าเกษตร - อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย

ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”

CSF1 นโยบายรัฐบาล	CSF5 แผนการผลิต	CSF8 โรงสีข้าว	CSF10 การจัดการ	CSF12 การขนส่ง	CSF13 การจัดตั้ง
CSF2 ปัจจัยการผลิต	CSF6 ระบบการเพิ่มผลผลิต	CSF9 กระบวนการข้อมูลการตลาด	CSF11 ความสามารถในการแข่งขันทาง	สินค้าและผลิตภัณฑ์	กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
CSF3 การป้องกันโรคแมลง/ศัตรูพืช	CSF7 คุณภาพข้าว	แปรรูปผลิตภัณฑ์	การตลาด		
ภัยธรรมชาติ					
CSF4 ระบบมาตรฐานสินค้าทางการเกษตร					

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”

ตารางที่ 16: แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การวิจัยและพัฒนา (R&D) โครงสร้างพื้นฐาน						
CSF 1 นโยบายรัฐบาล	KPI 1.1 การนำเข้าข้าว	Data 1.1.1 มาตรการรับนำเข้าข้าวเปลือก	มี	รายงาน	ปีการผลิต	สนง.การค้าภายในจังหวัด
		Data 1.1.2 จำนวนโรงสี/จุดรับนำเข้าข้าว	มี	ทะเบียน	ปีการผลิต	สนง.การค้าภายในจังหวัด
		Data 1.1.3 จำนวนเกษตรกรที่เข้าโครงการ	มี	ทะเบียน	ฤดูการผลิต	สนง.สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 1.1.4 ปริมาณการรับนำเข้าข้าว	มี	รายงาน	ปีการผลิต	สนง.การค้าภายในจังหวัด
		Data 1.1.5 ราคารับนำเข้าข้าวเปลือก ความชื้น15%	มี	รายงาน	ปีการผลิต	สนง.การค้าภายในจังหวัด
		Data 1.1.6 สถานการณ์ ผลผลิตข้าวเปลือก	มี	รายงาน	ปีการผลิต	สนง.การค้าภายในจังหวัด
CSF 2 ปัจจัยการผลิต - พื้นที่เพาะปลูก - ปริมาณน้ำ - พันธุ์ข้าว - คุณภาพดิน	KPI 2.1 ผลผลิตข้าว	Data 2.1.1 พื้นที่ปลูกข้าวนาปี/นาปรัง (ไร่)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 2.1.2 พื้นที่เก็บเกี่ยวนาปี/นาปรัง (ไร่)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 2.1.3 ผลผลิตข้าวนาปี/นาปรัง (ต่อไร่)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.2 การบริหารจัดการน้ำในเขต/ นอกเขตชลประทาน	Data 2.2.1 พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	มี	รายงาน	รายปี	โครงการ ชลประทาน จังหวัด
		Data 2.2.2 จำนวนแหล่งน้ำ (แห่ง)	มี	รายงาน	รายปี	โครงการ ชลประทาน จังหวัด
		Data 2.2.3 พื้นที่ปลูกในเขต/นอกเขตชลประทาน (ไร่)	มี	รายงาน	รายปี	โครงการ ชลประทาน จังหวัด
	KPI 2.3 พันธุ์ข้าว	Data 2.3.1 พันธุ์ข้าวที่ปลูกในจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตร จังหวัด
		Data 2.3.2 การปรับปรุงพันธุ์ข้าวให้เหมาะสม	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตร จังหวัด
		Data 2.3.3 แหล่งที่มาเมล็ดพันธุ์ข้าว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตร จังหวัด
	KPI 2.4 คุณภาพดิน	Data 2.4.1 ชนิดของดินที่ปลูกข้าวแต่ละพื้นที่	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนา ที่ดิน
		Data 2.4.2 วิเคราะห์ดินในแต่ละพื้นที่	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนา ที่ดิน
		Data 2.4.3 การปรับปรุงสภาพดินให้เหมาะสม	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนา ที่ดิน

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3 การป้องกันโรคแมลง/ศัตรูพืชภัยธรรมชาติ	KPI 3.1 ปริมาณข้าวต่อไร่	Data 3.1.1 พื้นที่ได้รับความเสียหายจากโรคแมลงศัตรูพืช (ไร่)	มี	รายงาน	รอบปี การปลูก	สนง.เกษตร จังหวัด
		Data 3.1.2 พื้นที่ประสบภัยธรรมชาติ (ไร่)	มี	รายงาน	รอบปี การปลูก	สนง.เกษตร จังหวัด
		Data 3.1.3 มาตรการเฝ้าระวังโรค/แมลงศัตรูพืชภัยธรรมชาติ	มี	รายงาน	รอบปี การปลูก	สนง.เกษตร จังหวัด
CSF 4 ระบบมาตรฐานสินค้าทางการเกษตร	KPI 4.1 ร้อยละของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการรับรองมาตรฐาน	Data 4.1.1 จำนวน (ราย) เกษตรกรที่ปลูกข้าว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตร จังหวัด
		Data 4.1.2 จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตร จังหวัด
		Data 4.1.3 เกษตรกรผ่านการรับรองมาตรฐาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตร จังหวัด
	KPI 4.2 ร้อยละของปริมาณข้าวที่เข้าร่วมโครงการรับรองมาตรฐาน	Data 4.2.1 ปริมาณผลผลิตข้าวของจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตร จังหวัด
		Data 4.2.2 ปริมาณผลผลิตข้าวที่เข้าร่วมโครงการฯ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตร จังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 2 : ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ						
CSF 5 แผนการผลิต	KPI 5.1 การวางแผนการผลิต	Data 5.1.1 การเพาะปลูกข้าวจำนวนรอบต่อปี	มี	รายงาน	รายปี	โครงการชลประทาน/ เกษตรและสหกรณ์
		Data 5.1.2 จัดสรรน้ำให้เพียงพอในแต่ละพื้นที่ที่ปลูกข้าว	มี	รายงาน	รายปี	โครงการชลประทาน/ เกษตรและสหกรณ์
CSF 6 ระบบการเพิ่มผลผลิต	KPI 6.1 ร้อยละปริมาณผลผลิตข้าวที่เพิ่มขึ้น	Data 6.1.1 พันธุ์ข้าวที่ปลูกในแต่ละพื้นที่	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 6.1.2 วิธีการเพิ่มผลผลิตข้าว/ไร่	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 7 คุณภาพข้าว	KPI 7.1 ร้อยละของปริมาณข้าวได้มาตรฐานผ่านการรับรอง	Data 7.1.1 ผลผลิตข้าวทั้งหมดที่ผลิตได้	มี	รายงาน	ปีเพาะปลูก	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 7.1.2 ปริมาณข้าวที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 7.1.3 วิธีการผลิตเพื่อให้ได้ข้าวที่มีคุณภาพ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 3 : การแปรรูป การสร้างคุณค่า						
CSF 8 โรงสีข้าว	KPI 8.1 กำลังผลิต/จำนวนโรงสีทำข้าว	Data 8.1.1 กำลังการผลิตของโรงสีต่อวัน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดและ สนง.การค้าภายในจังหวัด
		Data 8.1.2 จำนวนโรงสีข้าวในจังหวัด (แห่ง)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.การค้าภายในและ สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 8.1.3 จำนวนทำข้าวในจังหวัด (แห่ง)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.การค้าภายในและ สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 9 กระบวนการแปรรูปผลิตภัณฑ์	KPI 9.1 ร้อยละผลผลิตที่ได้จากกระบวนการแปรรูป	Data 9.1.1 ประเภท/ชนิดของผลิตภัณฑ์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
		Data 9.1.2 จำนวนโรงงาน/กลุ่มแม่บ้านกลุ่มเกษตรกรแปรรูป	มี	รายงาน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดและ สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 9.1.3 มูลค่าตลาดจากผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูป	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สนง.การค้าภายในจังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 4 : จัดระบบการตลาด						
CSF 10 การจัดการข้อมูลการตลาด	KPI 10.1 การรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้วิเคราะห์และเผยแพร่ข้อมูลการตลาด	Data 10.1.1 จำนวนผู้ซื้อ/ผู้ขายข้าว	มี	รายงาน	ปีการผลิต	สนง.การค้าภายในจังหวัด
		Data 10.1.2 ราคา/เกณฑ์การซื้อขายข้าว	มี	รายงาน	ปีการผลิต	สนง.การค้าภายในจังหวัด
		Data 10.1.3 ข้อมูลความต้องการข้าวและผลิตภัณฑ์จากข้าว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.การค้าภายในจังหวัด
CSF 11 ความสามารถ ในการแข่งขันทางการตลาด	KPI 11.1 ส่วนแบ่งการตลาดของข้าวและผลิตภัณฑ์	Data 11.1.1 ข้อมูลปริมาณข้าวและผลิตภัณฑ์ที่ขาย	มี	รายงาน	รายปี	สนง.การค้าภายในและ สนง.เกษตรและสหกรณ์
		Data 11.1.2 ข้อมูลราคาข้าวและผลิตภัณฑ์ (บาท)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.การค้าภายในจังหวัด สนง.เกษตรและสหกรณ์
		Data 11.1.3 แนวโน้ม/สถานการณ์ราคาข้าวและผลิตภัณฑ์ในตลาด	มี	รายงาน	รายปี	สนง.การค้าภายใน สนง.เกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 5 : การพัฒนาด้าน Logistics						
CSF 12 การขนส่งสินค้าและผลิตภัณฑ์	KPI 12.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าและผลิตภัณฑ์	Data 12.1.1 ข้อมูลการขนส่งสินค้าและผลิตภัณฑ์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 12.1.2 ระยะเวลาการขนส่งสินค้าและผลิตภัณฑ์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 12.1.3 ความเสียหายจากการขนส่งสินค้า/ผลิตภัณฑ์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 12.1.4 จำนวนศูนย์กลางกระจายสินค้าและผลิตภัณฑ์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 12.1.5 วิธีการขนส่งสินค้า/ผลิตภัณฑ์ ขาไป-ขากลับ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 12.1.6 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในระบบการขนส่ง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
VC 6 : การพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร						
CSF 13 การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร	KPI 13.1 ความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร	Data 13.1.1 จำนวนกลุ่มเกษตรกร/สถาบันเกษตรกร	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด สนง.เกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 13.1.2 รูปแบบการจัดตั้งกลุ่มฯ/สถาบันฯ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด สนง.เกษตรและสหกรณ์
		Data 13.1.3 การดำเนินการของกลุ่มฯ/สถาบัน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด สนง.เกษตรและสหกรณ์

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : สินค้าเกษตร-อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 54 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 46 รายการ และที่เหลือจำนวน 8 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(4 CSFs, 8 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(1 CSF, 1 KPI)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	46 (85.19%)	26	7	4	6	-	3
2- รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน	-	-	-	-	-	-	-
2. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	8 (14.81%)	-	-	2	-	6	-
รวม	54 (100%)	26	7	6	6	6	3

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเท่ากับ 0

โดยรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 18

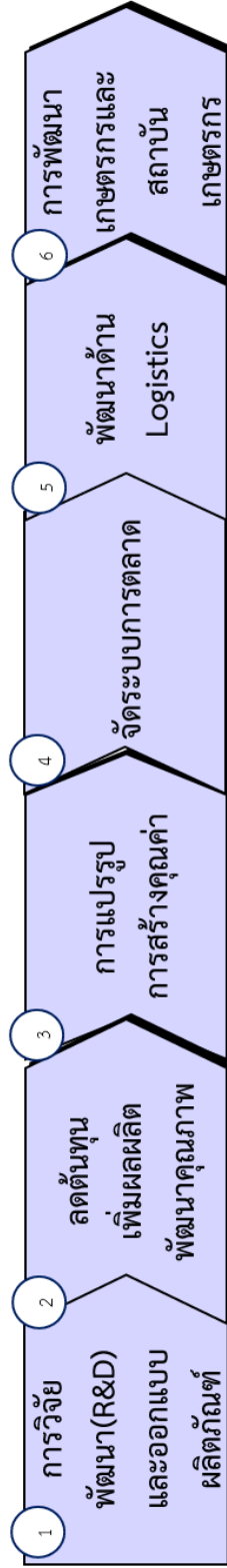
ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 9.1.1 ประเภท/ชนิดของผลิตภัณฑ์	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัด สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชน สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานการค้าภายในจังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสถิติข้อมูล ที่สำคัญและจำเป็น - สำรวจ จัดเก็บ และรวบรวมข้อมูล - จัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วน และมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 9.1.3 มูลค่าตลาดจากผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูป		
Data 12.1.1 ข้อมูลการขนส่งสินค้าและผลิตภัณฑ์		
Data 12.1.2 ระยะเวลาการขนส่งสินค้าและผลิตภัณฑ์		
Data 12.1.3 ความเสียหายจากการขนส่งสินค้า/ผลิตภัณฑ์		
Data 12.1.4 จำนวนศูนย์กลางกระจายสินค้าและผลิตภัณฑ์		
Data 12.1.5 วิธีการขนส่งสินค้า/ผลิตภัณฑ์ขาไป-ขากลับ		
Data 12.1.6 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระบบการขนส่ง		

ทั้งนี้ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ยังมีการศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพอีกหนึ่งชนิด คือ “โคเนื้อ” ซึ่งมีห่วงโซ่มูลค่า และแผนผังรายการสถิติทางการดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : สินค้าเกษตร - อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย

ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “โคเนื้อ”

CSF1 ปัจจัยการผลิต	CSF5 แผนการผลิต	CSF9 การแปรรูป	CSF10 การจัดการ	CSF12 การขนส่ง	CSF13 การบริหาร
CSF2 โรคระบาด	CSF6 ระบบการเพิ่ม	โคเนื้อ	ระบบตลาด	สินค้าและผลิตภัณฑ์	จัดการองค์กร
โคเนื้อ	ผลผลิต		CSF11ความสามารถ	(กลุ่มเกษตรกร	
CSF3 ระบบมาตรฐาน	CSF7 ต้นทุนการผลิต		ในการแข่งขันทาง	สถาบันเกษตรกร)	
สินค้า	ลดลง		การตลาด		
CSF4 การถ่ายทอด	CSF8 คุณภาพโคเนื้อ				
เทคโนโลยีและองค์					
ความรู้					

3.1.4 ผังสถิติทางการผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “โคเนื้อ”

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “โคเนื้อ”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การวิจัยและพัฒนา (R&D) + โครงสร้างพื้นฐาน						
CSF 1 ปัจจัยการผลิต - พื้นที่เลี้ยง - พันธุ์โคเนื้อ - พืชอาหารสัตว์ - อาหารโคเนื้อ	KPI 1.1 ร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ในการเลี้ยง	Data 1.1.1 พื้นที่เลี้ยงโคเนื้อ (ไร่)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 1.1.2 จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยง	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด
		Data 1.1.3 ปรับปรุงพื้นที่เลี้ยงให้เหมาะสม	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
	KPI 1.2 พันธุ์โคเนื้อ	Data 1.2.1 พันธุ์โคเนื้อ ที่เลี้ยงแต่ละพื้นที่	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 1.2.2 การปรับปรุงพันธุ์โคให้เหมาะสม	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด
		Data 1.2.3 แหล่งที่มาของพันธุ์โคเนื้อ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
	KPI 1.3 พืช อาหารสัตว์ในอาหารโคเนื้อ	Data 1.3.1 ประเภท,ชนิดของพืชอาหารสัตว์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 1.3.2 พื้นที่ปลูกพืชอาหารสัตว์ (ไร่)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด
		Data 1.3.3 รูปแบบ/วิธีการใช้พืชอาหารสัตว์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “โคเนื้อ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 1.3.4 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกพืชอาหารสัตว์	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด
		Data 1.3.5 ชนิดของพืชอาหารสัตว์ที่ปลูกในแต่ละพื้นที่	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด
		Data 1.3.6 จำนวนเกษตรกรที่ใช้พืช ฯ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด
		Data 1.3.7 การส่งเสริมการใช้พืชอาหารสัตว์	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด
	KPI 1.4 มาตรฐานและคุณภาพอาหาร โคเนื้อ	Data 1.4.1 จำนวนโรงงานผลิตอาหารสัตว์	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด
		Data 1.4.2 จำนวนฟาร์มโคเนื้อที่ผ่านการตรวจสอบ สารปนเปื้อน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 1.4.3 การให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกซื้ออาหารโคเนื้อ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “โคเนื้อ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2 โรคระบาดโคเนื้อ	KPI 2.1 การป้องกันโรคระบาดในโคเนื้อ	Data 2.1.1 จำนวนฟาร์มโคเนื้อที่ได้รับผลกระทบจากโรคฯ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 2.1.2 รูปแบบ/วิธีการป้องกัน/เฝ้าระวังโรคระบาดโคเนื้อ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 2.1.3 สถานการณ์การแพร่ระบาดโรค	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 2.1.4 การควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์	มี	รายงาน	รายเดือน	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด
		Data 2.1.5 จำนวนฟาร์มโคเนื้อที่ผ่านการตรวจรับรองฟาร์มปลอดโรค	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 2.1.6 การให้คำแนะนำการป้องกัน/เฝ้าระวังโรคระบาด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
CSF 3 ระบบมาตรฐานสินค้าทางการเกษตร	KPI 3.1 ร้อยละของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการรับรองมาตรฐานฟาร์ม	Data 3.1.1 จำนวนเกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “โคเนื้อ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 3.1.2 จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ(ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด
		Data 3.1.3 เกษตรกรผ่านการรับรองมาตรฐานฟาร์ม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด
	KPI 3.2 ร้อยละของจำนวนโคที่เข้าร่วมโครงการรับรองมาตรฐานฟาร์ม	Data 3.2.1 จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยงทั้งจังหวัด (ตัว)	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด
		Data 3.2.2 จำนวน โคเนื้อที่เข้าร่วมโครงการฯ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด
CSF 4 การถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้	KPI 4.1 การวิจัยพัฒนาองค์ความรู้	Data 4.1.1 จำนวนโครงการงานวิจัยเพื่อลดต้นทุนการผลิต	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 4.1.2 ร้อยละความสำเร็จของโครงการงานวิจัย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
VC2 : ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ						
CSF 5 แผนการผลิต	KPI 5.1 การวางแผนการผลิต	Data 5.1.1 จำนวนพ่อแม่พันธุ์โคเนื้อ (ตัว)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 5.1.2 จำนวนฟาร์มเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์โคเนื้อ (ฟาร์ม)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 5.1.3 จำนวนฟาร์มจำหน่ายลูกโค (ฟาร์ม)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “โคเนื้อ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 5.1.4 รูปแบบ/ วิธีการเลี้ยงโคเนื้อ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 5.1.5 จำนวนรอบการเลี้ยงโคเนื้อ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
CSF 6 ระบบการเพิ่มผลผลิต	KPI 6.1 ปริมาณผลผลิตน้ำหนักรก./ตัว	Data 6.1.1 การใช้พันธุ์โคเนื้อ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 6.1.2 รูปแบบวิธีการเลี้ยง/ขุนโคเนื้อ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 6.1.3 อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ (FCR)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
CSF 7 ต้นทุนการผลิตลดลง	KPI 7.1 ร้อยละของเกษตรกรที่มีกำไรจากการเลี้ยงโคเนื้อ	Data 7.1.1 จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อ (ราย)	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด
		Data 7.1.2 จำนวนเกษตรกรที่มีกำไรจากการเลี้ยงโคเนื้อ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 7.1.3 วิธีการ ลดต้นทุนการผลิต	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
CSF 8 คุณภาพโคเนื้อ	KPI 8.1 ร้อยละของจำนวนโคเนื้อได้มาตรฐานผ่านการรับรอง	Data 8.1.1 จำนวนโคเนื้อทั้งหมดที่ออกสู่ตลาด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 8.1.2 ปริมาณโคเนื้อที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “โคเนื้อ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 8.1.3 วิธีการผลิตโคเนื้อให้ได้คุณภาพผ่านการรับรอง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
VC 3 : การแปรรูป การสร้างคุณค่า						
CSF 9 การแปรรูปโคเนื้อ	KPI 9.1 ร้อยละของผลผลิตที่ได้จากการแปรรูป(เนื้อสด,ลูกชิ้น ฯลฯ)	Data 9.1.1 จำนวนโรงฆ่าสัตว์ในจังหวัด (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด
		Data 9.1.2 จำนวนโรงงานแปรรูป (แห่ง)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 9.1.3 ประเภทของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูป	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด
		Data 9.1.4 จำนวนร้านจำหน่ายเนื้อสด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด
		Data 9.1.5 จำนวนร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์อื่นๆ (แห่ง)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 9.1.6 จำนวนโรงงานผลิตลูกชิ้นเนื้อ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
VC 4 : จัดระบบการตลาด						
CSF 10 การจัดการระบบการตลาด	KPI 10.1 การรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้วิเคราะห์และเผยแพร่ข้อมูลการตลาด	Data 10.1.1 จำนวนตลาดซื้อ-ขายโคมีชีวิต	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “โคเนื้อ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 10.1.2 ราคาซื้อ-ขายเนื้อโคและผลิตภัณฑ์จากเนื้อโค	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด
		Data 10.1.3 ข้อมูลความต้องการบริโภคเนื้อโค/ผลิตภัณฑ์ฯ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
CSF 11 ความสามารถในการแข่งขันทางการตลาด	KPI 11.1 ส่วนแบ่งการตลาดโคเนื้อและผลิตภัณฑ์จากเนื้อโค	Data 11.1.1 ข้อมูลเนื้อโค/ผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายในตลาด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 11.1.2 จำนวนโคมีชีวิตที่ส่งออกยังต่างประเทศ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 11.1.3 ปริมาณการส่งออกเนื้อโคแปรรูปและผลิตภัณฑ์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
VC 5 : การพัฒนาด้าน Logistics						
CSF 12 การขนส่งสินค้าและผลิตภัณฑ์	KPI 12.1 คุณภาพสินค้าผลิตภัณฑ์	Data 12.1.1 ยานพาหนะที่ใช้บรรทุกได้มาตรฐาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 12.1.2 ระยะทางในการขนส่ง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 12.1.3 อุณหภูมิขณะขนย้าย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “โคเนื้อ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
		Data 12.1.4 จำนวน/ปริมาณการขนส่งต่อเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 12.1.5 อุปกรณ์ที่ใช้ในการขนส่ง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 12.1.6 ขั้นตอนการขนส่ง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 12.1.7 การปนเปื้อนขณะขนส่ง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
	KPI 12.2 ต้นทุนการขนส่งสินค้าและผลิตภัณฑ์	Data 12.2.1 จำนวนศูนย์กลางกระจายสินค้าและ ผลิตภัณฑ์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 12.2.2 วิธีการขนส่งสินค้า/ผลิตภัณฑ์ขาไป - ขากลับ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 12.2.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในระบบ การขนส่ง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
VC 6 : การพัฒนาเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร						
CSF 13 การบริหาร จัดการองค์กร (กลุ่มเกษตรกร/สถาบันเกษตรกร)	KPI 13.1 ความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรและ สถาบันเกษตรกร	Data 13.1.1 จำนวนกลุ่มเกษตรกร/สถาบันเกษตรกร	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “โคเนื้อ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 13.1.2 รูปแบบการจัดตั้งกลุ่มฯ/สถาบันฯ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด
		Data 13.1.3 การจัดตั้งศูนย์สารสนเทศโคเนื้อ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

3.1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “โคเนื้อ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : สินค้าเกษตร-อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “โคเนื้อ” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 68 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 22 รายการ และที่เหลือจำนวน 46 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 20 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “โคเนื้อ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(4 CSFs, 8 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(1 CSF, 2 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)
1 รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	22 (32.35%)	14	2	3	1	-	2
2 รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน	-	-	-	-	-	-	-
3 รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	46 (67.65%)	15	12	3	5	10	1
รวม	68 (100%)	29	14	6	6	10	3

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเท่ากับ 0

โดยรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “โคเนื้อ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 พื้นที่เลี้ยงโคเนื้อ (ไร่)	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัด สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาพืชอาหารสัตว์	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสถิติข้อมูล ที่สำคัญและจำเป็น - สำรวจ จัดเก็บ และรวบรวมข้อมูล - จัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วน และมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 1.1.3 การปรับปรุงพื้นที่เลี้ยงให้เหมาะสม		
Data 1.2.1 การปรับปรุงพันธุ์โคให้เหมาะสม		
Data 1.2.3 แหล่งที่มาของพันธุ์โคเนื้อ		
Data 1.3.1 ประเภท ชนิด พืชอาหารสัตว์		
Data 1.3.3 รูปแบบ/วิธี การใช้พืชอาหารสัตว์		

ตารางที่ 21 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “โคเนื้อ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.4.2 จำนวนฟาร์มโคเนื้อที่ผ่านการตรวจสอบสารปนเปื้อน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสถิติข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น - สำรวจ จัดเก็บ และ รวบรวมข้อมูล - จัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วน และมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 1.4.3 การให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกซื้ออาหารโคเนื้อ		
Data 2.1.1 จำนวนฟาร์มโคเนื้อที่ได้รับผลกระทบจากโรคฯ		
Data 2.1.2 รูปแบบ/วิธีการป้องกัน/เฝ้าระวังโรคระบาดโคเนื้อ		
Data 2.1.3 สถานการณ์การแพร่ระบาดโรค		
Data 2.1.5 จำนวนฟาร์มโคเนื้อที่ผ่านการตรวจรับรองฟาร์มปลอดโรค		
Data 2.1.6 การให้คำแนะนำการป้องกัน/เฝ้าระวังโรคระบาด		
Data 4.1.1 จำนวนโครงการงานวิจัยเพื่อลดต้นทุนการผลิต		
Data 4.1.2 ร้อยละความสำเร็จของโครงการงานวิจัย		
Data 5.1.1 จำนวนพ่อแม่พันธุ์โคเนื้อ (ตัว)		
Data 5.1.2 จำนวนฟาร์มเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์โคเนื้อ (ฟาร์ม)		
Data 5.1.3 จำนวนฟาร์มจำหน่ายลูกโค (ฟาร์ม)		
Data 5.1.4 รูปแบบ/ วิธีการเลี้ยงโคเนื้อ		
Data 5.1.5 จำนวนรอบการเลี้ยงโคเนื้อ		
Data 6.1.1 การใช้พันธุ์โคเนื้อ		
Data 6.1.2 รูปแบบ วิธีการเลี้ยง/ขุนโคเนื้อ		
Data 6.1.3 อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ (FCR)		
Data 7.1.2 จำนวนเกษตรกรที่มีกำไรจากการเลี้ยงโคเนื้อ		
Data 7.1.3 วิธีการลดต้นทุนการผลิต		
Data 8.1.1 จำนวนโคเนื้อทั้งหมดที่ออกสู่ตลาด		
Data 8.1.3 วิธีการผลิตโคเนื้อให้ได้คุณภาพผ่านการรับรอง		

ตารางที่ 21: รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “โคเนื้อ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 9.1.2 จำนวนโรงงานแปรรูป (แห่ง)	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสถิติข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น - สำรวจ จัดเก็บ และ รวบรวมข้อมูล - จัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วน และมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 9.1.5 จำนวนร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์อื่นๆ (แห่ง)		
Data 9.1.6 จำนวนโรงงานผลิตลูกชิ้นเนื้อ		
Data 10.1.1 จำนวนตลาดซื้อ-ขาย โคมีชีวิตร		
Data 10.1.3 ข้อมูลความต้องการบริโภค เนื้อ โค/ผลิตภัณฑ์ฯ		
Data 11.1.1 ข้อมูลเนื้อโค/ผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายในตลาด		
Data 11.1.2 จำนวนโคมีชีวิตรที่ส่งออกยังต่างประเทศ		
Data 11.1.3 ปริมาณการส่งออกเนื้อโคแปรรูป และผลิตภัณฑ์		
Data 12.1.1 ยานพาหนะที่ใช้บรรทุกได้มาตรฐาน		
Data 12.1.2 ระยะทางในการขนส่ง		
Data 12.1.3 อุณหภูมิขณะขนย้าย		
Data 12.1.4 จำนวน/ปริมาณการขนส่งต่อเที่ยว		
Data 12.1.5 อุปกรณ์ที่ใช้ในการขนส่ง		
Data 12.1.6 ขั้นตอนการขนส่ง		
Data 12.1.7 การปนเปื้อนขณะขนส่ง		
Data 12.2.1 จำนวนศูนย์กลางกระจายสินค้า และผลิตภัณฑ์		
Data 12.2.2 วิธีการขนส่งสินค้า/ผลิตภัณฑ์ ขา ไป-ขา กลับ		
Data 12.2.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในระบบการขนส่ง		
Data 13.1.3 การจัดตั้งศูนย์สารสนเทศโคเนื้อ		

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เมืองน่าอยู่และประชาชนมีชีวิตที่ดี

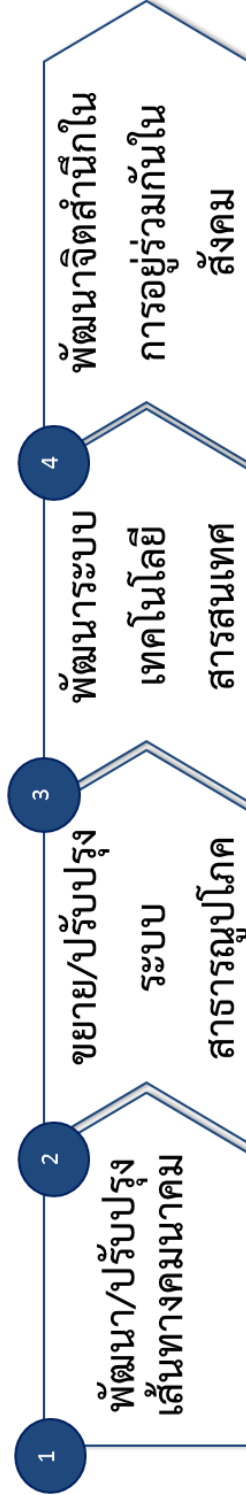
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “เมืองน่าอยู่”

ตารางที่ 22 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
เมืองน่าอยู่และประชาชนมีชีวิตที่ดี	สังคม => เมืองน่าอยู่	เมืองน่าอยู่
สรุปเหตุผลสนับสนุน - พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าไม้ และพื้นที่การเกษตรกรรม ซึ่งมีพื้นที่รวมกันกว่าร้อยละ 80 ของพื้นที่ทั้งหมดในจังหวัด ทำให้จังหวัดเพชรบุรีค่อนข้างเป็นพื้นที่สีเขียวที่เหมาะสมกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เมืองน่าอยู่และประชาชนมีชีวิตที่ดี ประเด็นปัญหาสำคัญ “เมืองน่าอยู่”

CSF1 การปรับปรุงเส้นทางสายหลักเพื่อลดปัญหาอุบัติเหตุ	CSF4 การขยายระบบไฟฟ้า	CSF7 ขยายพื้นที่ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ	CSF9 การมีวินัยในการใช้ชีวิตในเมือง
CSF2 การพัฒนาเส้นทางสายหลัก	CSF5 การขยายระบบให้บริการโทรศัพท์	CSF8 ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ	CSF10 การสร้างบรรยากาศที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม
CSF3 การเชื่อมเส้นทาง การสนับสนุนการขนส่ง/ท่องเที่ยว	CSF6 การขยายระบบการประปา		CSF11 การสร้างความตระหนักในวัฒนธรรมที่ดีของสังคม

3.2.2 ผังสถิติทางการประเด็นที่สำคัญ “เมืองน่าอยู่”

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมืองน่าอยู่”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : พัฒนา/ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม						
CSF 1 การปรับปรุงเส้นทางสายหลักเพื่อลดปัญหาอุบัติเหตุ	KPI 1.1 เส้นทางสายหลัก	Data 1.1.1 ประเภทการเดินทางจำแนกตามเส้นทางหลัก	มี	ระบบ Road Net	เก็บข้อมูลเป็นปัจจุบัน	สนง.บำรุงทางเพชรบุรี
		Data 1.1.2 งบประมาณในการเดินทางตามเส้นทางหลัก	มี	ระบบ Road Net	เก็บข้อมูลเป็นปัจจุบัน	สนง.บำรุงทางเพชรบุรี
CSF 2 การพัฒนาเส้นทางสายรอง	KPI 2.1 เส้นทางสายรอง	Data 2.1.1 ประเภทการเดินทางจำแนกตามเส้นทางรอง	มี	ระบบ Road Net	เก็บข้อมูลเป็นปัจจุบัน	สนง.บำรุงทางเพชรบุรี
		Data 2.1.2 งบประมาณในการเดินทางตามเส้นทางรอง	มี	ระบบ Road Net	เก็บข้อมูลเป็นปัจจุบัน	สนง.บำรุงทางเพชรบุรี

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมืองน่าอยู่” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3 การเชื่อมเส้นทางการสนับสนุนการขนส่ง/ท่องเที่ยว	KPI 3.1 เส้นทางในการเชื่อมโยงสู่พื้นที่เศรษฐกิจ/ท่องเที่ยวต่างๆ	Data 3.1.1 เส้นทาง/การคมนาคม	มี	ระบบ Road Net	เก็บข้อมูลเป็นประจำ	สนง.บำรุงทางเพชรบุรี
		Data 3.1.2 งบประมาณในการสร้างเส้นทางเชื่อมโยงต่างๆ	มี	ระบบ Road Net	เก็บข้อมูลเป็นประจำ	สนง.บำรุงทางเพชรบุรี
VC 2 : ขยาย/ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค						
CSF 4 การขยายระบบไฟฟ้า	KPI 4.1 ระบบไฟฟ้าขยายตัวครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่	Data 4.1.1 ปริมาณการใช้ไฟฟ้าในพื้นที่ต่างๆ	มี	รายงาน	รายเดือน/รายปี	สนง.การไฟฟ้าเขต1ภาคใต้เพชรบุรี
		Data 4.1.2 พื้นที่ที่มีระบบการใช้ไฟฟ้าโครงการฯ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การไฟฟ้าเขต1ภาคใต้เพชรบุรี
CSF 5 การขยายระบบการให้บริการโทรศัพท์	KPI 5.1 การขยายตัวของการใช้โทรศัพท์ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่	Data 5.1.1 ปริมาณการใช้บริการโทรศัพท์ในพื้นที่ต่างๆ	มี	รายงาน	รายปี	องค์การโทรศัพท์
		Data 5.1.2 พื้นที่ที่มีระบบการให้บริการโทรศัพท์	มี	รายงาน	รายปี	องค์การโทรศัพท์

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมืองน่าอยู่” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 6 การขยายระบบน้ำประปา	KPI 6.1 ระบบน้ำประปาขยายตัวครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่	Data 6.1.1 จำนวนสถานีผลิตน้ำ (แห่ง)	มี	รายงาน	รายปี	การประปาส่วนภูมิภาค
		Data 6.1.2 จำนวนสถานีจ่ายน้ำ (แห่ง)	มี	รายงาน	รายปี	การประปาส่วนภูมิภาค
		Data 6.1.3 กำลังการผลิตน้ำเฉลี่ย/เดือน	มี	รายงาน	รายปี	การประปาส่วนภูมิภาค
		Data 6.1.4 อัตราการจ่ายน้ำเฉลี่ย/เดือน	มี	รายงาน	รายปี	การประปาส่วนภูมิภาค
		Data 6.1.5 ปริมาณการใช้น้ำประปาในพื้นที่ต่างๆ	มี	รายงาน	รายปี	การประปาส่วนภูมิภาค
		Data 6.1.6 พื้นที่ที่มีการใช้น้ำประปา	มี	รายงาน	รายปี	การประปาส่วนภูมิภาค
VC 3 : พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ						
CSF 7 ขยายพื้นที่ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ	KPI 7.1 การให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่	Data 7.1.1 พื้นที่ที่มีการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.สถิติจังหวัด
		Data 7.1.2 จำนวนผู้ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.สถิติจังหวัด

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมืองน่าอยู่” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 8 ส่งเสริมให้ประชาชน มีโอกาเข้าถึงเทคโนโลยี สารสนเทศ	KPI 8.1 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ครอบคลุมทั่วถึงทุกประเภทกิจกรรม	Data 8.1.1 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกตาม ประเภทกิจกรรม	มี	รายงาน	รายปี	สนง.สถิติ จังหวัด
VC 4 : พัฒนาจิตสำนึกในการอยู่ร่วมกันในสังคม						
CSF 9 ความมีวินัยในการใช้ชีวิตในเมือง	KPI 9.1 ความพึงพอใจในการใช้ชีวิตในเมือง	Data 9.1.1 การปลูกฝังคุณธรรมพื้นฐาน ในสถาบันการศึกษา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 9.1.2 การปลูกฝังเสริมสร้างและพัฒนาวินัย ในหน่วยงาน/องค์กร	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
CSF 10 การสร้างบรรยากาศที่ดีในการอยู่ ร่วมกันในสังคม	KPI 10.1 ความสำเร็จจากการสร้างบรรยากาศ ในการอยู่ร่วมกัน	Data 10.1.1 กิจกรรมการสร้างบรรยากาศในหน่วยงาน องค์กร	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 10.1.2 รูปแบบการสร้างบรรยากาศที่ดีในการอยู่ ร่วมกัน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมืองน่าอยู่” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 11 การสร้างความตระหนักในวัฒนธรรมที่ดีของสังคม	KPI 11.1 ความสำเร็จของการสร้างวัฒนธรรมที่ดีของสังคม	Data 11.1.1 จำนวนโครงการเกี่ยวกับการสร้างวัฒนธรรมที่ดี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 11.1.2 กิจกรรมการเสริมสร้างวัฒนธรรมที่ดี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 11.1.3 จำนวนผู้เข้ารับการอบรมที่ผ่านการประเมิน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “เมืองน่าอยู่”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เมืองน่าอยู่และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ประเด็นปัญหาสำคัญ “เมืองน่าอยู่” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 26 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 19 รายการ และที่เหลือจำนวน 7 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 24 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “เมืองน่าอยู่”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(3 CSFs, 3 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)
1 รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	19 (73.08%)	6	10	3	-
2 รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน	-	-	-	-	-
3 รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	7 (26.92%)	-	-	-	7
รวม	26 (100%)	6	10	3	7

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเท่ากับ 0

โดยรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องมีการมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบพัฒนาการจัดเก็บให้มีความต่อเนื่องและครบถ้วนต่อไป แสดงดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “เมืองน่าอยู่”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 9.1.1 การปลูกฝังคุณธรรมพื้นฐานในสถาบันการศึกษา	สถาบันการศึกษา หน่วยงาน/องค์กร สำนักงานวัฒนธรรม สำนักงานวัฒนธรรม	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสถิติข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น - สำรวจ จัดเก็บ และรวบรวมข้อมูล - จัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วน และมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 9.1.2 การปลูกฝัง เสริมสร้างและพัฒนาวินัยในหน่วยงาน/องค์กร		
Data 10.1.1 จำนวนโครงการเกี่ยวกับการสร้างวัฒนธรรมที่ดี		
Data 10.1.2 รูปแบบการสร้างบรรยากาศที่ดีในการอยู่ร่วมกัน		
Data 11.1.1 จำนวนโครงการเกี่ยวกับการสร้างวัฒนธรรมที่ดี		
Data 11.1.2 กิจกรรมการเสริมสร้างวัฒนธรรมที่ดี		
Data 11.1.3 จำนวนผู้เข้ารับการอบรมที่ผ่านการประเมิน		

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เมืองท่องเที่ยวชั้นนำของ ASEAN และแหล่งศึกษาดูงานประชุมสัมมนาสำคัญระดับประเทศ

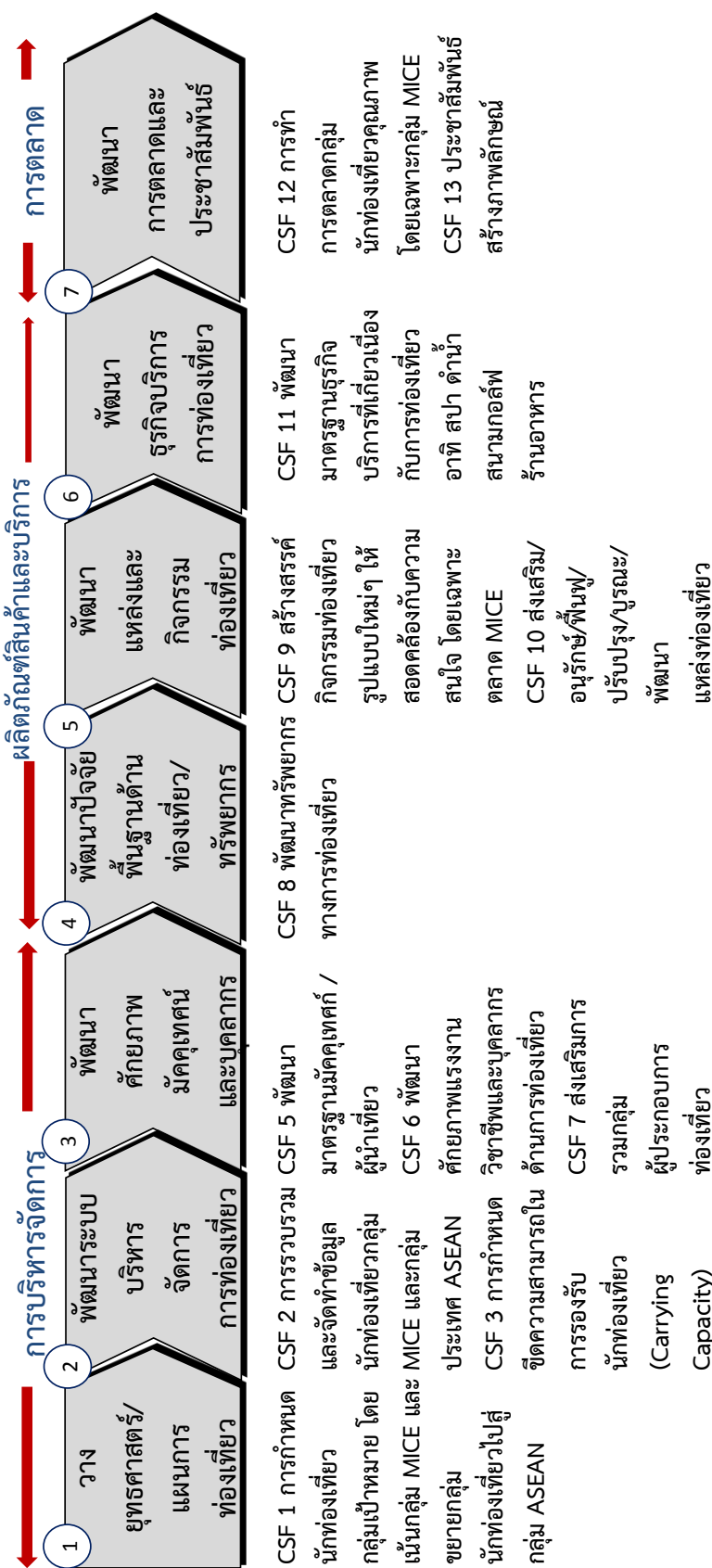
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยว MICE”

ตารางที่ 26 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) / ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
เมืองท่องเที่ยวชั้นนำของ ASEAN และแหล่งศึกษาดูงานประชุมสัมมนาสำคัญระดับประเทศ	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยว MICE
สรุปเหตุผลสนับสนุน - จังหวัดเพชรบุรีมีสถานที่ท่องเที่ยวมาก มีแหล่งศึกษาดูงานด้านศิลปวัฒนธรรมประเพณี เหมาะในการนำจุดเด่นด้านสถานที่ท่องเที่ยวมาเป็นจุดขายสำหรับตลาดการท่องเที่ยวประเภทจัดประชุมสัมมนา (MICE)		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การท่องเที่ยวชั้นนำของภูมิภาค ASEAN ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การบริการและการท่องเที่ยว MICE”

3.3.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว MICE”

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว MICE”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว						
CSF 1 การกำหนดนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายโดยเน้นกลุ่ม MICE และขยายกลุ่มนักท่องเที่ยวไปสู่กลุ่ม ASEAN	KPI 1.1 สัดส่วนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวแบบ MICE ของไทยและต่างชาติต่อนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติทั้งหมด	Data 1.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวไทยจำแนกตามวัตถุประสงค์/ประเภทการท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 1.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจำแนกตามวัตถุประสงค์/ประเภทการท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
VC 2 : พัฒนาระบบบริหาร จัดการ การท่องเที่ยว						
CSF 2 การรวบรวมและจัดทำข้อมูลนักท่องเที่ยวกลุ่ม MICE และกลุ่มประเทศ ASEAN	KPI 2.1 ฐานข้อมูลนักท่องเที่ยวกลุ่ม MICE	Data 2.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่ม MICE	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 2.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติกลุ่ม MICE	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
CSF 3 การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 3.1 ปริมาณและคุณภาพสถานที่พักและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	Data 3.1.1 จำนวนสถานที่พักและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 3.1.2 จำนวนสถานที่พักและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน	มี	ใบอนุญาต	รายปี	ที่ทำการปกครองจังหวัด

ตารางที่ 27: แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว MICE” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
	KPI 3.2 ปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ในธุรกิจด้านการท่องเที่ยว	Data 3.2.1 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภท เช่น มีคฤหาสน์ พนักงานโรงแรม เป็นต้น	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 3.2.2 จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวจำแนก ตามระดับและสาขา/ความสามารถเฉพาะ/ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรมาตรฐาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
	KPI 3.3 การเดินทางสะดวก	Data 3.3.1 จำนวนเส้นทางในการเดินทาง จำแนกตาม ประเภทและระยะเวลาในการเดินทาง เป็นต้น	มี	ระบบ Road Net	เก็บข้อมูล เป็น ปัจจุบัน	สำนักบำรุงทาง เพชรบุรี
		Data 3.3.2 สถานที่ตั้ง/สถานที่ให้บริการในการเดินทาง และจำนวนเที่ยวในการเดินทาง เป็นต้น	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
CSF 4 สร้างความเชื่อมั่นด้านความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	KPI 4.1 สัดส่วนคดีที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว ลดลง	Data 4.1.1 จำนวนคดีด้านการท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายเดือน	สถานี ตำรวจภูธร จังหวัด

ตารางที่ 27: แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว MICE” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 4.1(ต่อ) สัดส่วนคดีที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวลดลง	Data 4.1.2 จำนวนคดีด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินทั่วไป	มี	รายงาน	รายเดือน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
VC 3 : พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร						
CSF 5 พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	KPI 5.1 มาตรฐานมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	Data 5.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 5.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยวที่ผ่านการทดสอบมาตรฐาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
CSF 6 พัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	KPI 6.1 แรงงานและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่อง	Data 6.1.1 จำนวนแรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการอบรม	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
		Data 6.1.2 จำนวนครั้งในการจัดให้มีการฝึกอบรมแก่แรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
CSF 7 ส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว	KPI 7.1 จำนวนกลุ่ม/ชมรมผู้ประกอบการท่องเที่ยว	Data 7.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 7.1.2 จำนวนชมรมผู้ประกอบการท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

ตารางที่ 27: แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว MICE” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 4 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร						
CSF 8 พัฒนาทรัพยากรทางการท่องเที่ยว	KPI 8.1 แหล่งท่องเที่ยว	Data 8.1.1 รายได้จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
	KPI 8.2 บุคลากรท่องเที่ยว	Data 8.2.1 จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
VC 5 : พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว						
CSF 9 สร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับ ความสนใจ โดยเฉพาะตลาด MICE	KPI 9.1 กิจกรรมท่องเที่ยวโดยเฉพาะตลาด MICE	Data 9.1.1 จำนวนกิจกรรมในการส่งเสริมตลาด MICE	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
CSF 10 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/ บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	KPI 10.1 แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการอนุรักษ์/ ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา	Data 10.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการอนุรักษ์/ ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 10.1.2 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมในการ อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา แหล่งท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว MICE” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 6 : พัฒนารัฐกิจบริการการท่องเที่ยว						
CSF 11 พัฒนารัฐกิจบริการที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยว อาทิ สปา ดำน้ำ สันทนาการ ร้านอาหาร และของ ที่ระลึก	KPI 11.1 รายได้จากรัฐกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวมีอัตราการขยายตัว สูงขึ้น	Data 11.1.1 รายได้จากรัฐกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทธุรกิจ และขนาด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
VC 7 : พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์						
CSF 12 การทำการตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยว คุณภาพ โดยเฉพาะกลุ่ม MICE	KPI 12.1 กิจกรรมในการส่งเสริมการตลาด	Data 12.1.1 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมส่งเสริม การตลาด จำแนกตามประเภทของกิจกรรม	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
CSF 13 ประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์	KPI 13.1 อันดับภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว ด้าน MICE ดีขึ้น	Data 13.1.1 การจัดอันดับภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
		Data 13.1.2 อันดับสถานที่ที่นักท่องเที่ยว นิยมมาท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว MICE”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เมืองท่องเที่ยวชั้นนำของ ASEAN และแหล่งศึกษาดูงานประชุมสัมมนาสำคัญระดับประเทศ ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ “การท่องเที่ยว MICE” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 27 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 6 รายการ และที่เหลือจำนวน 21 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 28 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว MICE”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวน ข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6	VC 7
		(1 CSF, 1 KPI)	(4 CSFs, 6 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(1 CSF, 2 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(2 CSFs, 2 KPIs)
1 รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	6 (22.22%)	-	4	2	-	-	-	-
2 รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน	-	-	-	-	-	-	-	-
3 รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	21 (77.78%)	2	6	4	2	3	1	3
รวม	27 (100%)	2	10	6	2	3	1	3

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเท่ากับ 0

โดยรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการพัฒนาระบบการจัดเก็บให้มีความครบถ้วน ต่อเนื่องต่อไป แสดงดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว MICE”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวไทยจำแนกตามวัตถุประสงค์/ ประเภทการท่องเที่ยว	สำนักงานท่องเที่ยวจังหวัด	- พัฒนาสถิติข้อมูล ที่สำคัญและ จำเป็นให้มีความถี่ สม่ำเสมอ และ ครบถ้วนในการ นำไปใช้ประโยชน์
Data 1.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจำแนกตามวัตถุประสงค์/ ประเภทการท่องเที่ยว		
Data 2.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่ม MICE		
Data 2.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติกลุ่ม MICE		
Data 3.1.1 จำนวนสถานที่พักและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยว		
Data 3.2.1 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวจำแนกตาม ประเภท เช่น มัคคุเทศก์ พนักงานโรงแรม		
Data 3.2.2 จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวจำแนกตามระดับ และสาขา/ความสามารถเฉพาะ/ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร มาตรฐาน		
Data 3.3.2 สถานที่ตั้ง/สถานีที่ให้บริการในการเดินทาง และจำนวน เที่ยวในการเดินทาง เป็นต้น		
Data 5.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว		
Data 5.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยวที่ผ่านการทดสอบ มาตรฐาน		
Data 7.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว		
Data 7.1.2 จำนวนชมรมผู้ประกอบการท่องเที่ยว		
Data 8.1.1 รายได้จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว		
Data 8.2.1 จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยว		
Data 9.1.1 จำนวนกิจกรรมในการส่งเสริมตลาด MICE		
Data 10.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการอนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา		
Data 10.1.2 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมในการอนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว		
Data 11.1.1 รายได้จากธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทธุรกิจ และขนาด		
Data 12.1.1 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด จำแนกตามประเภทของกิจกรรม		
Data 13.1.1 การจัดอันดับภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว		
Data 13.1.2 อันดับสถานที่ ที่นักท่องเที่ยวนิยมมาท่องเที่ยว		

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

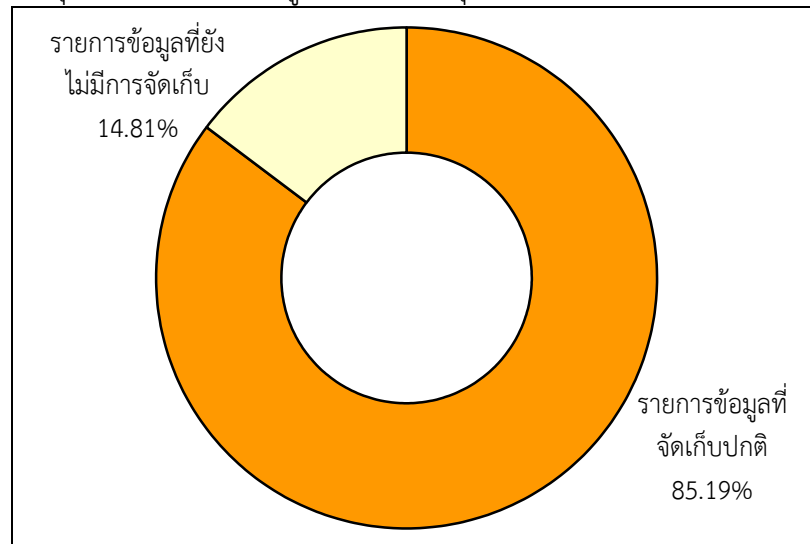
จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : สินค้าเกษตร-อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย
โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) 2 รายการ คือ “ข้าว และ โคเนื้อ”

4.1.1.1 “ข้าว” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 54 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 46 รายการ คิดเป็นร้อยละ 85.19
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 8 รายการ คิดเป็นร้อยละ 14.81

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (ข้าว)

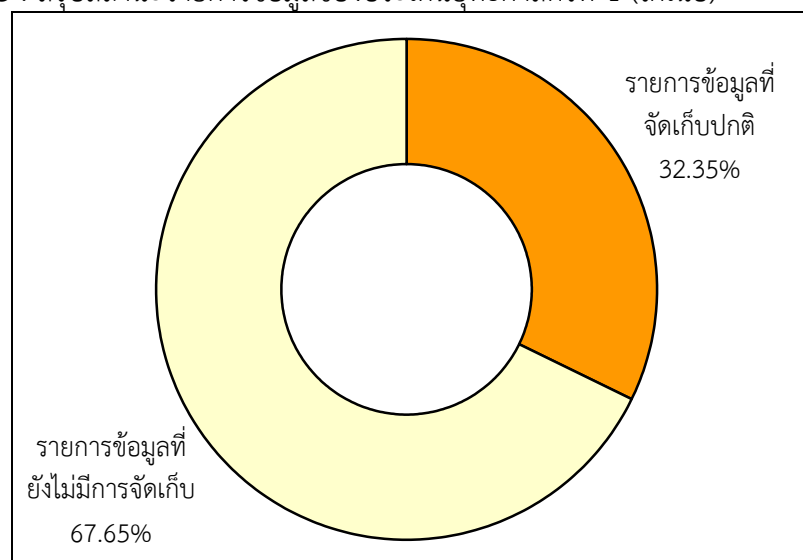

4.1.1.2 “โคเนื้อ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 68 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 22 รายการ คิดเป็นร้อยละ 32.35

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 46 รายการ คิดเป็นร้อยละ 67.65

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (โคเนื้อ)

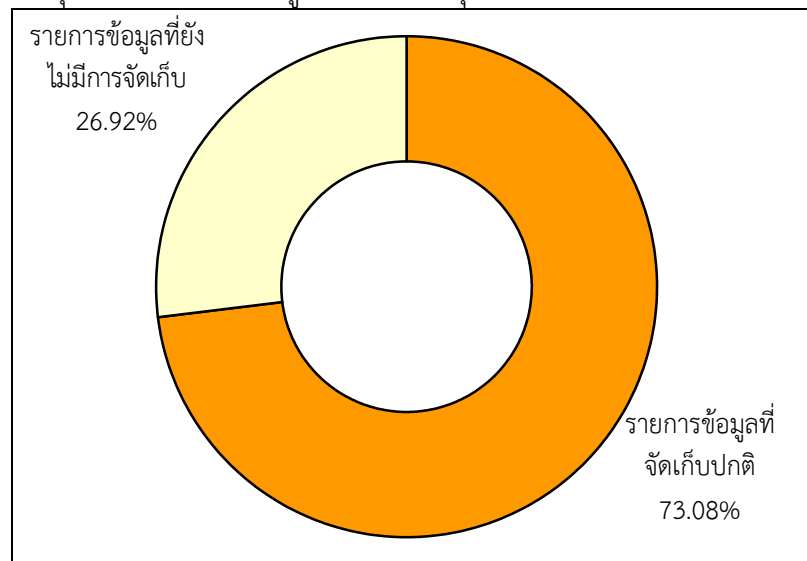
4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เมืองน่าอยู่และประชาชนมีชีวิตที่ดี โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “เมืองน่าอยู่” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 26 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 19 รายการ คิดเป็นร้อยละ 73.08

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 7 รายการ คิดเป็นร้อยละ 26.92

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

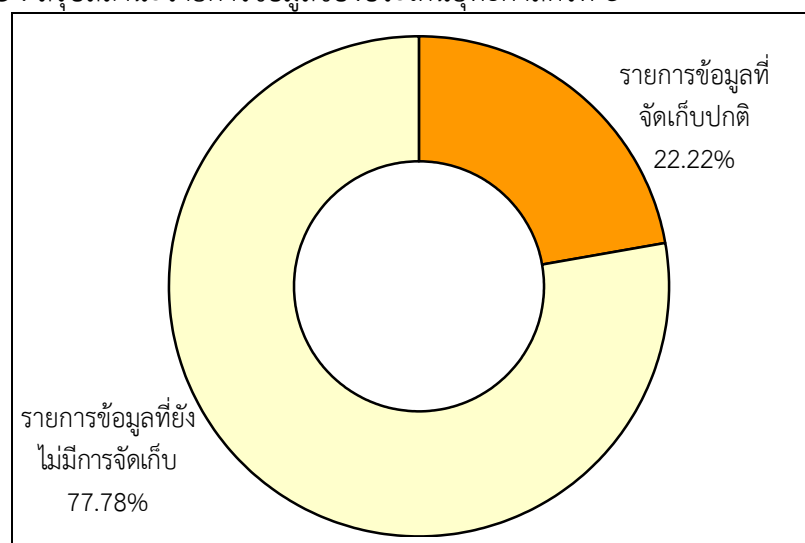

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เมืองท่องเที่ยวชั้นนำของ ASEAN และแหล่งศึกษาดูงานประชุมสัมมนาสำคัญระดับประเทศ โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยว MICE” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 27 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 6 รายการ คิดเป็นร้อยละ 22.22

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 21 รายการ คิดเป็นร้อยละ 77.78

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะกรรมการสถิติจังหวัดขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลด้านเศรษฐกิจ และสังคมตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สินค้าเกษตร-อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย “ข้าวและโคเนื้อ” ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 เมืองน่าอยู่และประชาชนมีชีวิตที่ดี “การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่” และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การท่องเที่ยวชั้นนำของภูมิภาค ASEAN “การบริการและการท่องเที่ยว MICE” ของจังหวัดเพชรบุรี ดังนี้

กลไก/การบริหารจัดการ

- จังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดโดยใช้กลไกการดำเนินการของคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดในการกำกับติดตามการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นดังกล่าว และควรกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะทำงาน/ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อร่วมกันในการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดในด้านต่างๆ ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของจังหวัดต่อไป โดยสถิติจังหวัดในฐานะเลขานุการคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความช่วยเหลือและสนับสนุนข้อมูลซึ่งกันและกันในทุกประเด็นยุทธศาสตร์
- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น เป็นเรื่องที่ทุกหน่วยงานในจังหวัดที่เป็นคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดจะต้องรับผิดชอบร่วมกันในการจัดเก็บข้อมูล การดำเนินการจึงต้องอาศัยการประสานงานและการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานในจังหวัดอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกัน ทั้งนี้เพื่อให้การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดเป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์
- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น ควรได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากร และงบประมาณ ในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม

การพัฒนาการการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ

ในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการด้านเศรษฐกิจ และสังคม มี 3 ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ และ 1 ประเด็นสำคัญของจังหวัด คือ

1) ข้าว พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 54 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูล เป็นรายการข้อมูลที่ต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ เนื่องจากยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล รวม 8 รายการ คิดเป็นร้อยละ 14.81

- โคเนื้อ พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 68 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูล เป็นรายการข้อมูลที่ต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ เนื่องจากยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล รวม 46 รายการ คิดเป็นร้อยละ 67.65

2) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 19 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูล เป็นรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ และต้องพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 7 รายการ คิดเป็นร้อยละ 26.92

3) การท่องเที่ยว MICE พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 27 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูล เป็นรายการข้อมูลที่ยังมีการจัดเก็บไม่ครบถ้วนสมบูรณ์และต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 21 รายการ คิดเป็นร้อยละ 77.78

- ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap) ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ดังกล่าวข้างต้น เป็นรายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล และจัดเก็บไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งส่วนหนึ่ง น่าจะเกิดจากการขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บข้อมูลทำให้ไม่เห็นความสำคัญและจำเป็นของข้อมูลดังกล่าว

แนวทางการพัฒนา

1. รายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล ควรมีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ดังนี้

1.1 ใช้กลไกคณะทำงานในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์/คณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด ร่วมพิจารณาว่ารายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับจังหวัดในการที่จะนำมาใช้ในพัฒนาศักยภาพของจังหวัดหรือไม่ โดยอาจจะยังคงรายการข้อมูลเหล่านี้ไว้และผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการในเรื่องนี้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละด้าน ประสานการจัดเก็บข้อมูลและทำความเข้าใจกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการร่วมกันให้ชัดเจนเพื่อสร้างเครือข่ายและการยอมรับ ฯลฯ หรือตัดรายการข้อมูลเหล่านี้ออกไปบางรายการเพราะเห็นว่าไม่ได้เป็นข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัด

1.2 สำนักงานสถิติจังหวัดในฐานะเลขานุการคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด ควรมีการประสานงานการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินการหรือปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลของจังหวัด เพื่อที่จะได้นำมาพิจารณาดำเนินการ/หรือนำเสนอต่อคณะทำงาน/คณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดต่อไป

2. การพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวม

2.1 มีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจใช้รูปแบบการจัดตั้งคณะทำงานของจังหวัดขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลต่างๆ ให้ชัดเจน การบริหารจัดการการรับส่งเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์ ทันเวลา สำหรับใช้ในการตัดสินใจ/กำหนดทิศทางของจังหวัด

2.2 กำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน โดยระบุผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ และรายงานข้อมูลในแต่ละด้าน กำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลให้หน่วยงานในจังหวัดได้รับทราบเพื่อประโยชน์ที่จะได้มีการนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนและการตัดสินใจในทุกระดับ และป้องกันการจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกัน

2.3 พัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัย พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยให้มีการจัดทำคู่มือ

การจัดเก็บข้อมูล การกำหนดคำนิยาม/คำอธิบายไว้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานได้ยึดเป็นแนวทางการดำเนินการ

2.4 ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานได้รับทราบ/สร้างการยอมรับ

2.5 ดำเนินการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล ให้มีความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล ซึ่งการดำเนินการในเรื่องนี้ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรมีการประเมินผล/ติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้วย

การพัฒนาคุณภาพของข้อมูล และการประสานข้อมูลมหภาค

1. การพัฒนาคุณภาพข้อมูลของจังหวัดเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะจังหวัดจะนำข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้นมาใช้ในการตัดสินใจทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอย่างเป็นองค์รวม ข้อมูลที่ดีต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลมีความครบถ้วน /สมบูรณ์ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ และ เป็นข้อมูลที่ถูกต้องตามเวลา ซึ่งการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนั้น ข้อมูลของจังหวัดที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจ/วางยุทธศาสตร์จึงควรประกอบด้วยข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง

2. การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่จะพัฒนาศักยภาพของจังหวัดนั้น ข้อมูลของจังหวัดควรที่จะต้องมีความหลากหลายเป็นข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง แต่การดำเนินการจัดทำข้อมูลสถิติทางการในครั้งนี้ เป็นการจัดทำข้อมูลในระดับพื้นที่ เพื่อให้จังหวัดได้รับทราบศักยภาพของตนเองก่อน ในระยะต่อไปจึงควรอาจใช้กลไกการดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ ให้คณะทำงาน จัดทำข้อมูลในระดับมหภาค โดยประสานกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาพิจารณาเชื่อมโยงกับข้อมูลในระดับพื้นที่ กำหนดเป็นชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัด ซึ่งต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บข้อมูลในระดับมหภาคและดำเนินการประสานการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ตารางที่ 30 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
การจัดทำนิยาม คู่มือและระบบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูล	คณะทำงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดทำระบบการกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ 												
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคณะทำงานและบุคลากรในการดำเนินการชุดข้อมูล	สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล 												

[illegible]

บรรณานุกรม

กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด, สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี. (2556). แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี 4 ปี พ.ศ. 2558 – 2561.

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ” การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่างยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

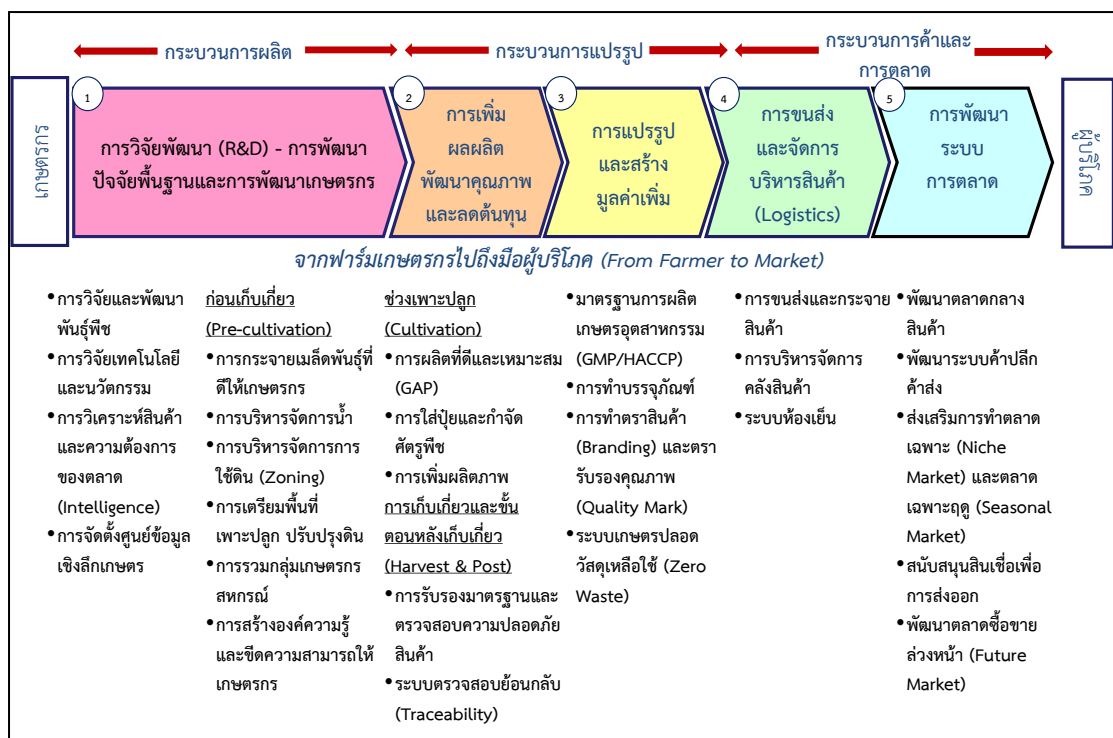
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่าง ของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตร ในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคม ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะ ยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนา คุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้ อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนา สินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกล่าสัตว์น้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

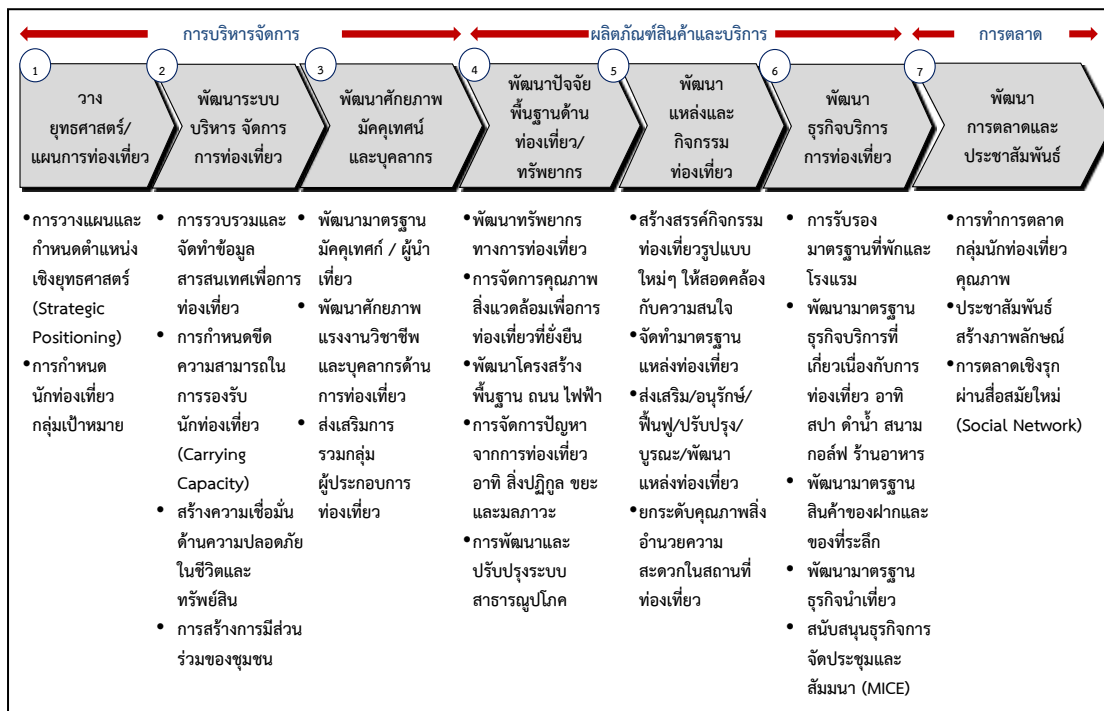
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

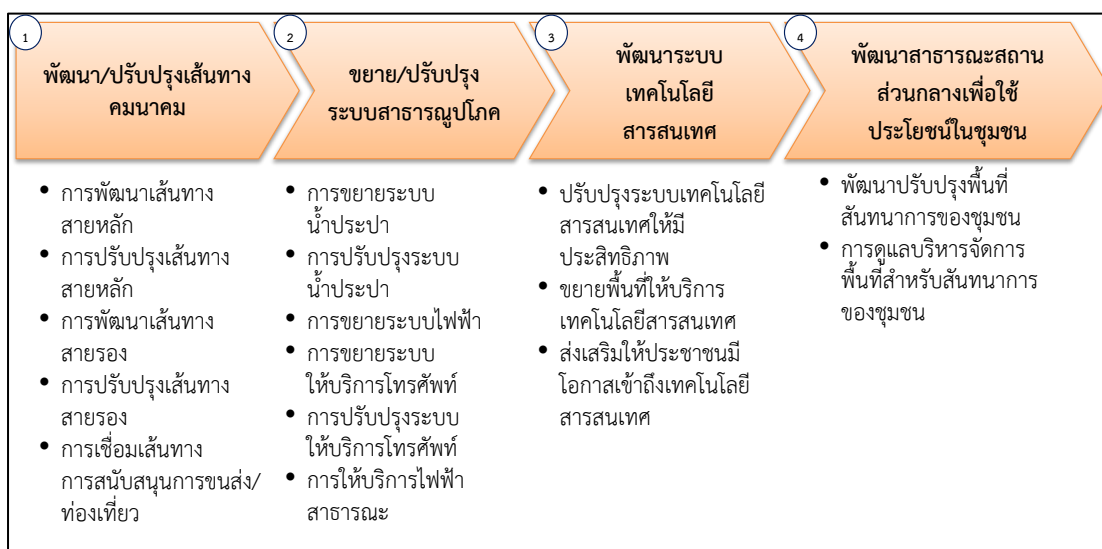
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

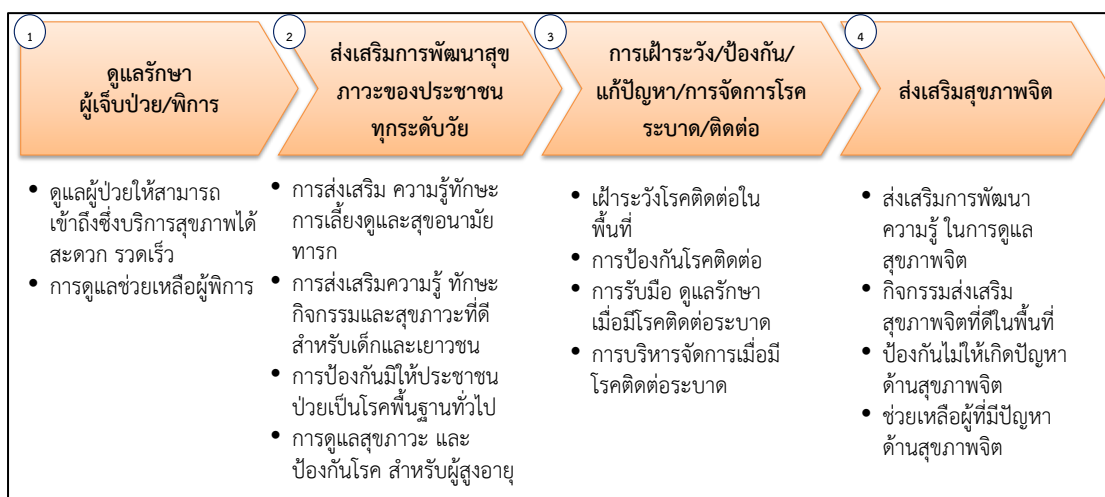
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทันห่วงที่
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสุขภาพที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

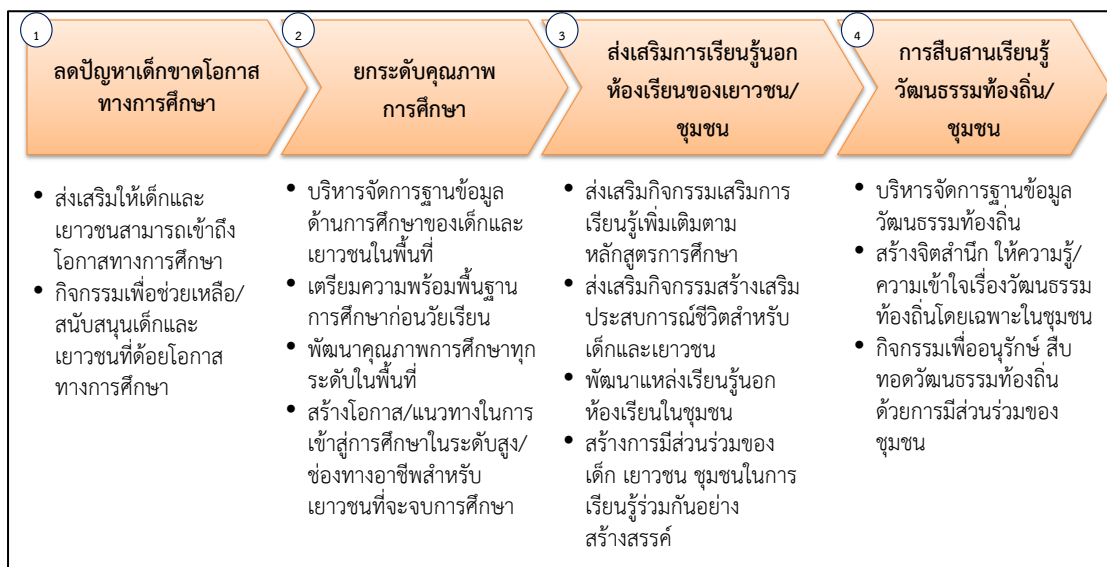
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาวะของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

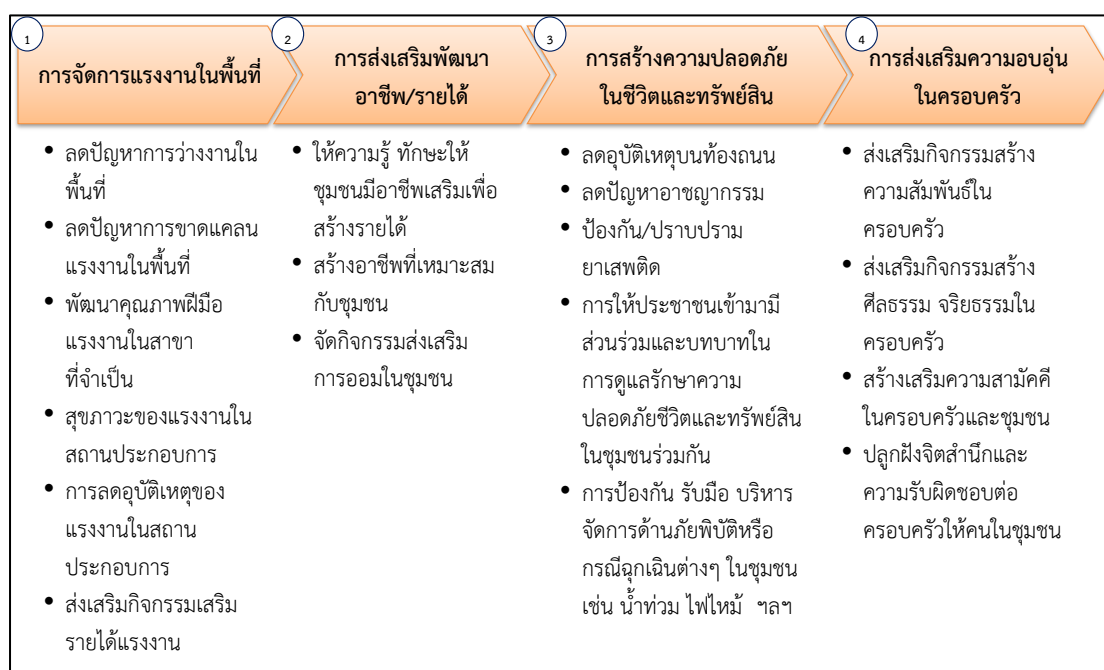
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

---

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

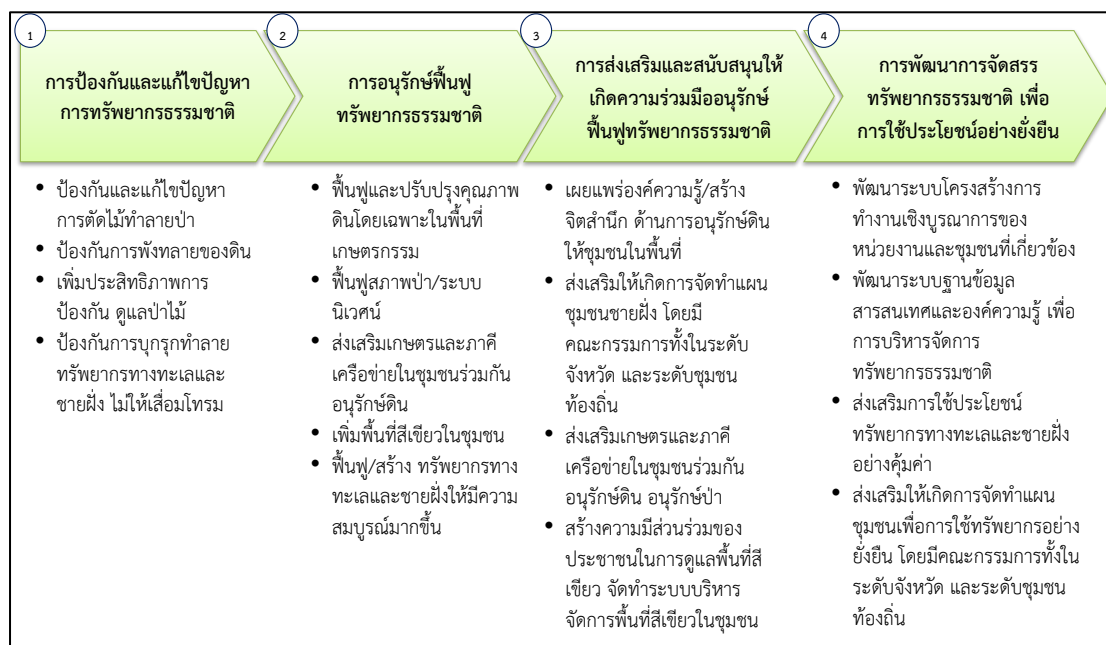
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

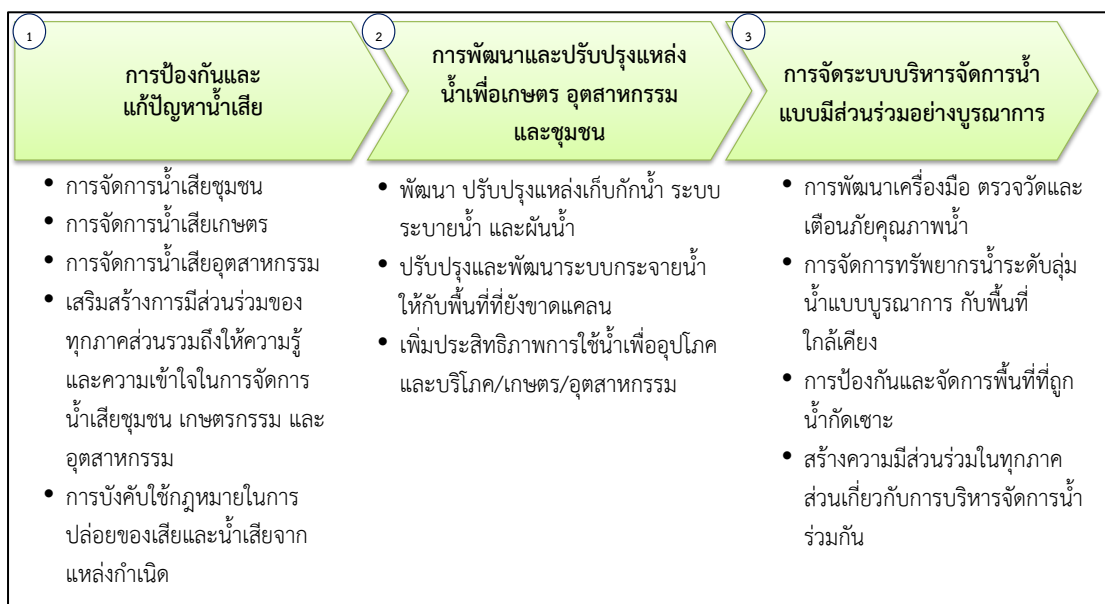
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

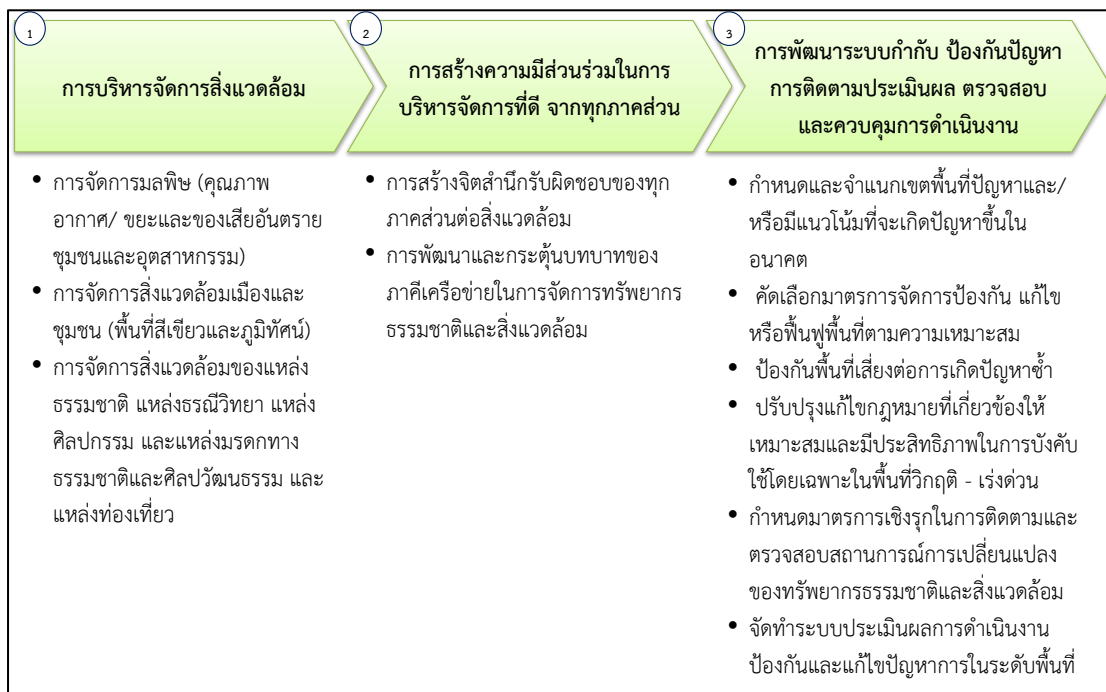
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงเรียนที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมื้อหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีห์	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนพิการที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุรณการ			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณขัที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำแหน่งด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน : .....
- สาขา : .....
- หมวด : .....
- หมู่ (ถ้ามี) : .....
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) : .....
- ชื่อสถิติทางการ : .....

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล : .....
- ระดับการนำเสนอ :
  - ☐ ประเทศ   ☐ ภาค   ☐ จังหวัด   ☐ อำเภอ   ☐ ตำบล
  - ☐ เขตการปกครอง   ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ รายชั่วโมง   ☐ รายวัน   ☐ รายสัปดาห์   ☐ รายเดือน
  - ☐ รายไตรมาส   ☐ ราย 6 เดือน   ☐ รายปี   ☐ ราย 2 ปี
  - ☐ ราย 3 ปี   ☐ ราย 5 ปี   ☐ ราย 10 ปี   ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
  - ☐ เผยแพร่ได้   ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ) .....
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
  - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ) .....
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
  - ☐ ไทย   ☐ อังกฤษ   ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ..... ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ..... ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ .....
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ สัมภาษณ์
  - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
    - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
    - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
    - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
  - ☐ ทะเบียน
  - ☐ รายงาน
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
  - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ) .....
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)

☐ .doc, docx	☐ .xls, .xlsx	☐ .csv	☐ .pdf	☐ .txt
☐ อื่นๆ (ระบุ)				
  - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)

☐ Oracle	☐ DB2	☐ MS SQL	☐ My SQL
☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)			
  - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ) .....

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง : .....
 กรม/หน่วยงาน : .....
 สำนัก/ศูนย์/กอง : .....
 กลุ่ม/ฝ่าย : .....
 ชื่อผู้รับผิดชอบ : .....
 ตำแหน่ง : .....
 โทรศัพท์ : .....
 โทรสาร : .....
 E-mail address : .....

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : ..... โทรศัพท์ : ..... เว็บไซต์ : ..... e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

